

F V X J G C
U M C F N E
A Ñ I U E L
K J W A Y T H
S P L K Q
D R G C D
B E C

GERNIKA-LUMO
2018

XVII. IDAZLAN KOADERNOA

Ipuin zoragarriak

Lehen Hezkuntza
GERNIKA-LUMO
2018

edizioa

Argitaratzailea:

- **Gernika-Lumoko Euskara Zerbitzua eta Hezkuntza Saila**

Laguntzaileak:

- **Allende Salazar Ikastetxea**
- **Barrutia Eskualde Ikastetxea**
- **Mertzede Ikastetxea**
  - San Fidel Ikastola
  - Seber Altube Ikastola

Azalaren egilea:

Andrea Gorneanu
(LH 6. mailako ikaslea)

Babesleak:

- **Eusko Jaurlaritzako Kultura Saila (HPS)**
- **Bizkaiko Foru Aldundiko Kultura Saila**
(Euskara Zuzendaritza)

Diseinua eta maketazioa:

- **11barri**

Inprimaketa:

- **Lizaso Grafikak Zornotza**

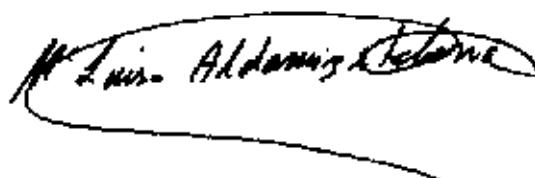
H

izkuntza dugu tresna maitasuna zein edozein sentimendu goxotasunez adierazteko. Guk, euskara dugu horretarako tresna eta horrexeri eusten diogu, batzuek amaren altzotik jaso dutelako, beste batzuek euskarari dioten atxikimenduagatik eta, beste askok, euskarak eskaintzen dizkielako berbarik politenak.

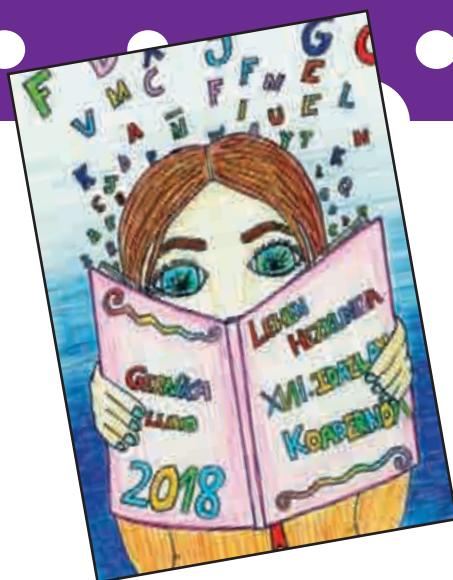
Edozein hizkuntza baliagarri izanda ere, sentimenduak eta barruko gauzak adierazteko hizkuntza batek genero aldetik berbekerria neutroa eta inklusiboa eskaintzen badigu, askoz ere hobeto, eta gure euskararen abantailako bat horixe da, generoaren zama arindu egiten duelako.

Honako idazlanak borobiltzeko ikasleok euskara erabilita, ziur nago bihar-etzikoz gizartea emakumeen eta gizonen arteko berdintasunean eraikitzeko oinarri sendoagoak jartzen ari zaretela.

Bizitza, maitasuna, sentimenduak, familia, lagun giroa, jolasak, harremanak,... horiek guztiak islatzeko erabili duzuen "euskaragatik" zorionak, neska zein mutil izan.

Marisa Aldamizetxebarria
Euskara zinegotzia

IDAZLAN KOADERNOAK 2018

IZENA	IKASTETXEA	maila	IPUINA	orr.
Iosif Nita	MERTZEDE	L.H. 2.	<i>Auto magikoa</i>	5
Suharri Matilla Vergel	BARRUTIA	L.H. 2.	<i>Umea eta aita</i>	7
Ander Valencia Antxia	SAN FIDEL	L.H. 2.	<i>Follow dinosauroia</i>	9
Enaitz Hormaetxea Arrien	MERTZEDE	L.H. 2.	<i>Asto kumea</i>	11
Araceli de Bilbao Ortega	BARRUTIA	L.H. 2.	<i>Jirafaren abentura</i>	13
Aser Perez Izagirre	SAN FIDEL	L.H. 2.	<i>Juanito zuloan</i>	15
Xabier Olaeta Astoreka	ALLENDE	L.H. 2.	<i>Beleneko pasteltxoak</i>	16
Oier Arrate Goikoetxea	SEBER ALTUBE	L.H. 2.	<i>Tito eta bere lagunak</i>	17
Irati Akordagoitia Gandarias	ALLENDE	L.H. 2.	<i>Txorimalo biziduna</i>	19
Nikola Gutierrez Beaskoetxea	SEBER ALTUBE	L.H. 2.	<i>Robi robota</i>	20
Ane Gerediaga Urberuaga	BARRUTIA	L.H. 3.	<i>Eleneren ametsa</i>	22
Uxue Martinez	ALLENDE	L.H. 3.	<i>Mirenien ametsa</i>	25
Iker Kortazar Gonzalez	SEBER ALTUBE	L.H. 3.	<i>Xabier eta makila magikoa</i>	27
Pedro Zegarra	MERTZEDE	L.H. 3.	<i>Gure Porru</i>	30
Sara Agirre Urrutia	SAN FIDEL	L.H. 4.	<i>Naiaren ametsa</i>	33
Senen de Bilbao Ortega	BARRUTIA	L.H. 4.	<i>Animalien ikertzailea</i>	36
Maria Uriarte Gabikaetxebarria	SAN FIDEL	L.H. 4.	<i>Praka magikoak</i>	38
Aimar Zearra Barrio	ALLENDE	L.H. 4.	<i>Famatua izan nahi zuen mutikoa</i>	40
Iker Larruzea Urrengoeetxea	SEBER ALTUBE	L.H. 4.	<i>Kabil eta horma magikoa</i>	42
Enara Barandika Gomez	MERTZEDE	L.H. 4.	<i>Ainararen bidaia</i>	44
Laida Madariaga Fundazuri	BARRUTIA	L.H. 5.	<i>Oroitzapenen aterkia</i>	47
June Gisasola Gaudiaga	ALLENDE	L.H. 5.	<i>Mutil bat neska baten barruan</i>	50
Haizea Gerrikabeitita Uriguen	SEBER ALTUBE	L.H. 5.	<i>Otoren abenturak</i>	53
Adina Vasile	MERTZEDE	L.H. 5.	<i>Naia eta bere laguntxo berria</i>	57
June Etxebarria Ikazuriaga	SAN FIDEL	L.H. 6.	<i>Itxaropena galdu gabe</i>	60
Maialen Casas Arriola	BARRUTIA	L.H. 6.	<i>Ezusteko galanta</i>	63
Sarai Arruti Bonilla	MERTZEDE	L.H. 6.	<i>Lagun berri bat</i>	67
Eric Peña Monge	SAN FIDEL	L.H. 6.	<i>Gure auzoa</i>	71
Garoa Oleaga Goikolea	ALLENDE		<i>Zergatik?</i>	74
Maite Magunagoikoetxea	SEBER ALTUBE	L.H. 6.	<i>Atlantidako altxorra</i>	78
Gezuraga				

Iosif Nita

«Medikuntza ikasketak egin nahi
ditut jendea sendatzeko»

Auto magikoa

Auto magikoa

Behin batean baren auto magiko bat.
Autoka hagan egiten zuen eta gorria zen.
Kotilea beti oso astas ibiltean zen jende
astek erabilten auelako.
Egun batean, Bartzelonara joan behar
isan zuen. Gernitatik hara goiztik irtet
zen. Gainera eguraldi oso zatarra egiten
zuen.

Bidai erdian auto magikoak istripu galanta
isan zuen eta zerutik lurrrera erori zen.
Denbora asto behar isan zuen autoa
konpontzea, oso puxatuta gelditu aelako.
Aztenean auto magikoa konpontrea lortu
zuten baina esin isan zuen leoritz hagan
egin. Beste Kotileen moduan errepidetik
leitarrik ilultzen zen.

Ala leazar ala er bazan, zai dadila
kalaleazar eta irten dadila berinta-lumoto
plazar.

Suharri Matilla Vergel

«Lagunekaz futbolean aritzea gustatzen zaio
eta eskalada egitea ere.»

Umea eta Aita

UMEÀ ETA AITA

Hurrenka Ante Marriaketa eta hizkera. Hura batzuk Ante Marriaketa
ez gauza Ante Marriaketa. Hizketa. Umeak praktikatu eta praktikatu
egitea zuzen Ante Marriaketa. Umeak Ante Marriaketa agintea mahaiekin
lehiak maitatzea eta zuzen denean egundatzeko. Umeak etean Ante Marriaketa
praktikatzeko hizketa zuzen. Gure guraso zutik erabili eta orain gure zure
neurriak uretako gurasoak zirela. Egun oso mugikorako eta oso petoleko guraso
etako eta mekitako zurekin hanketzen diren gurasoak zirela. Ata eten
hizketa oso, eta oso oso oso konbentzitu egitea gure hizkera mahaia.
New Yorkean. Aldean joan zitekeen oso arriskutua da!! eta guraso
hizketa arke daude. Tu hizketa gurasoak euskaraz. Bero agur
hizketa joan oso lehor mahaia. Ante os gure pertsona hizketa.
Gure lehizketa joan gurasoak euskaraz Umeak 2 arte oso oso
gurasoak euskaraz gurasoak diren oso hizketa aldean egundatzeko Ante Marriaketa
berrogei lehengabe eman berantolak bat. eta gurasoak euskaraz Ante
Marriaketa. Oso arriskutua hizketa oso New Yorkean joan oso konbentzit
egiteko. Biw biltze oso posib gurasoak.

Susanna

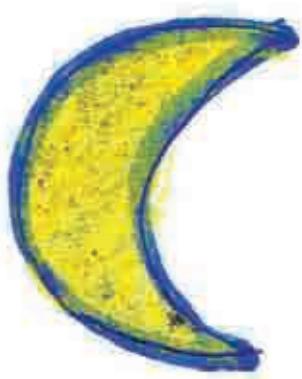
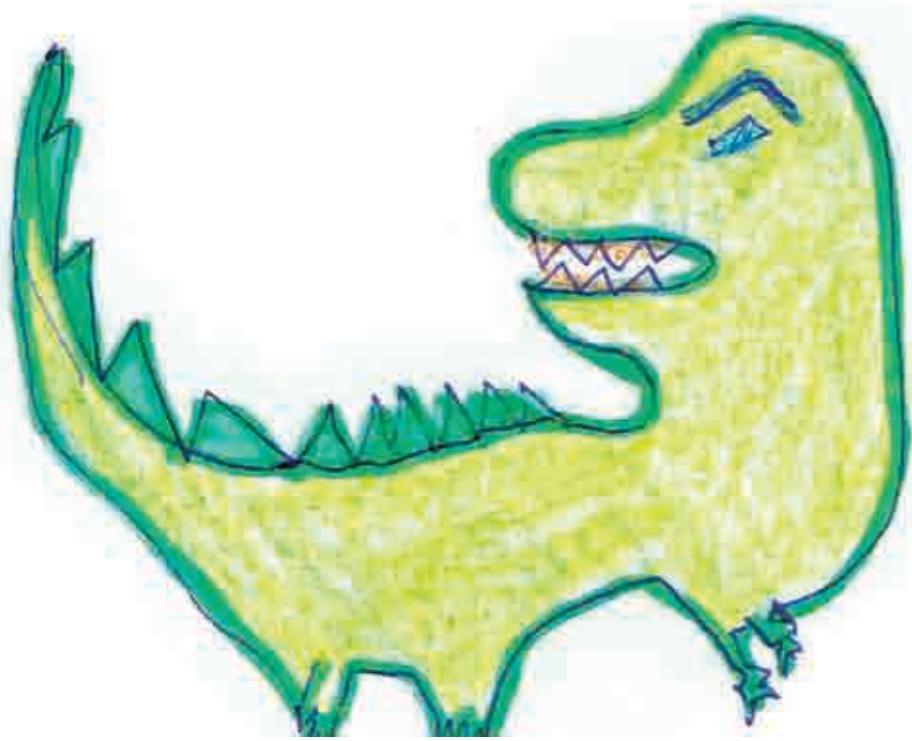

Ander Valencia Antxia

Follow dinosauroa

Follow Dinosaura

Bihin haren dinosauriek hiri zehantza
 Follow ditzen em dinosauria bat zegalm,
 Bera hiri zegalm erakarriz desberdina zilata.
 Iden zegamenean bere garaietako argia egiten zuen,
 harreagaitik ez zuen laguntzik. Bere alda eta orma oso
 triste zuden. Follow harraka ikusten zutenetan.
 Egun haren egunkaria isten lehorrerom ilargia jauzi
 em lagundikoaren ardez. Dimonk zuden modura ez
 Entelata ikusten eza. Baina Follow argitu
 em eta argia lumen zuen eta domat prezkit
 hiri ibaien zuriaren letrirako.

Enaitz Hormaechea Arrien

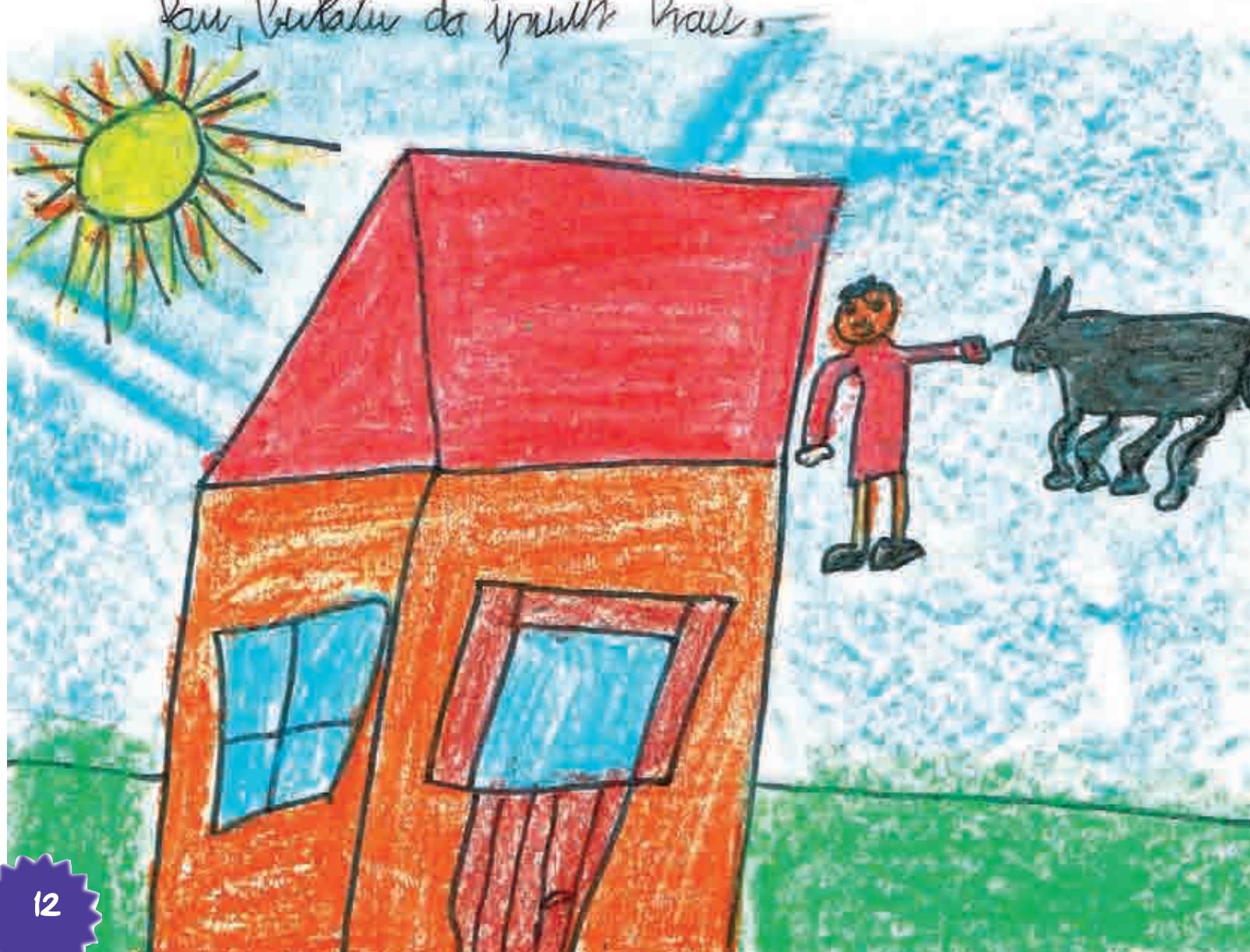
«Nagusitan, futbolean izan nahi dut»

Asto kumea

Asto Kumea

Bihin batean, asto bat jaiotzen Bermeorri, Peru
renako mutiko batetik bilatzen zuten eta baten
baserriria ormanen zuten. Etxera heldu zenean,
aitai osak zion asto bat aurkitu zuela. Peruan
astakortasoa joan zen eta Txomin jarri zion
irena. Lau arteko garaia zirenean, Txomin
handia egin zen eta Peruko pertsona zuri
astarekin mendira joatea perretikotan.
Orduan, aitak otxarra jarri zion eta denek
joan ziren mendira. Mendian zeudela,
Txomin gozdu egin zen eta Peru bere
aitarekin bilaberen hasi zion. Gaua egin
zen eta sua pista sutea berosteko.

Pau eta aita lo gelditu ziren. Bopatarr,
Txominak suo ikusi zuen eta bertara
Iur Bildu ere. Txomin ere lo gelditu zen.
Hurrengo goizean Pau eta aita eratu egiaz
ziren. Txomin huts zuten eta etera joan
ezan hiruk. Bost pertsona eta ura eman
zion Txomin eta bok hartu zuen. Denek
noz- noz, lotara joan ziren. Kietabi
ku, butatu da ipurtz hau.

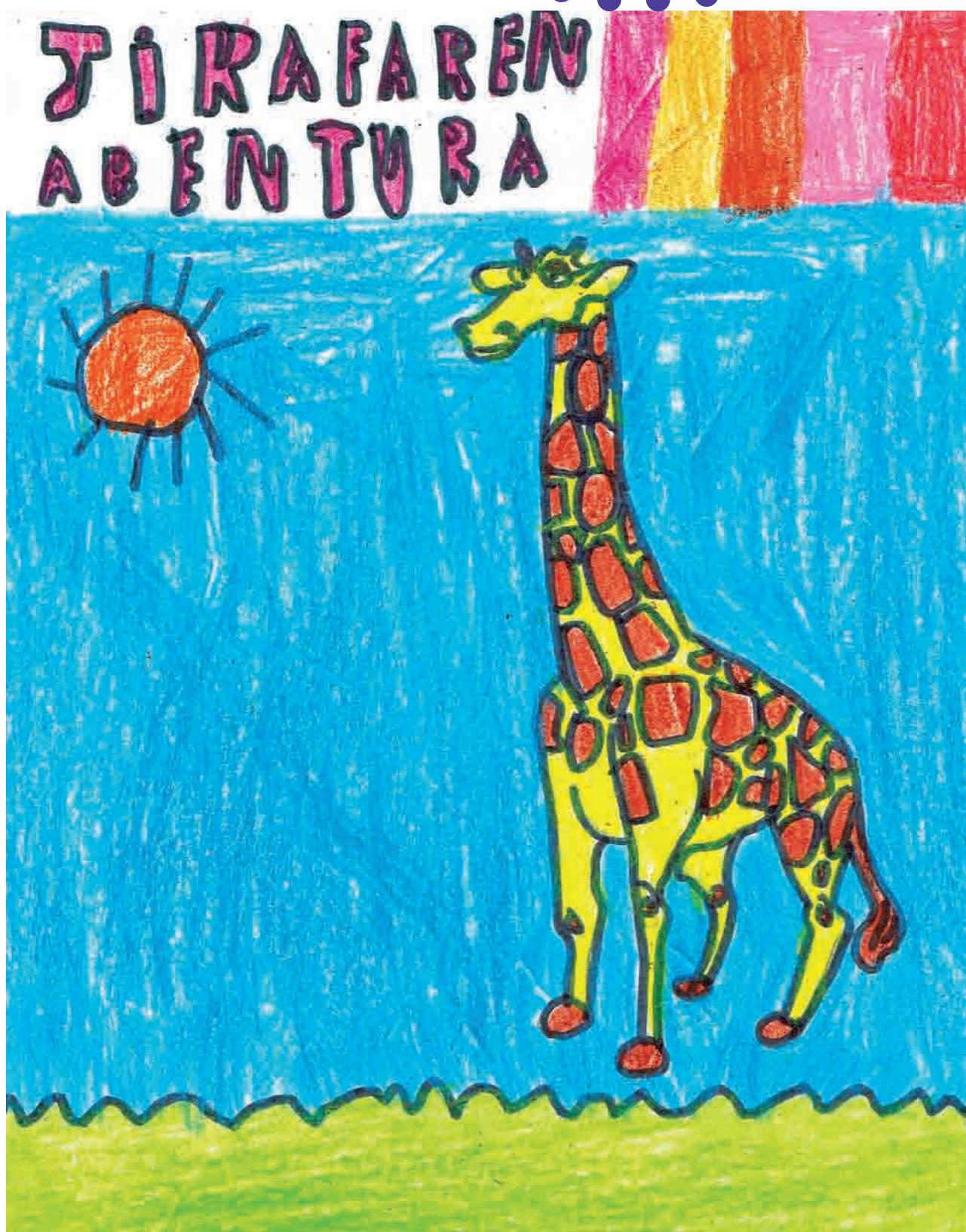

Araceli de Bilbao Ortega

Lagunekaz futbolean aritzea gustatzen zao
eta eskalada egitea ere.

Jirafaren abentura

Jirafaren alenturra

Behin batuan salakanan jirafa bat hizien. Lepoa oso hizien zuri
hainaz erin zuri hestet animalistkin jolastu. Ordunen leku amaren gama
jauzten eta galdezi zion. -Ana brakalizun zelotzatik dudan. Lepoa
jolastu? eta ornatik eran zion. -Zertarako maki duzu lepoa jolastu?
Eta unneko man eran zion. -Ezin dudalaka hestet animalistkin
jolastu. Eta ornatik eran zion. -New parken gizon bat dago
pasimak soltean datena. Niur lagun hebat eran ditu. Eta ordunen
jirafak ornatuk hartz zituen eta negoziokin batzen jauzten zen.
Negozioen gizau batzuk eren zion. Eta gizauak galdezi zion.
-Niur zaiez? Eran zion gizauak. Eta jirafak esan. -New yorkera
moa. Eta ordunen gizaua miltu egin zen. Aztunen miltu egin zen.
New York auzetik ihili zion eta artzenam denda bat ikusi zion.
Saltoilean eran sien jirafak. -Ba alduz pasimaduki. Eta saltaiak
eran sien. -Lepoa tekitikoa pasima bat. Eta saltaiak eman egia zion.
Jirafa harrira jauzten ren salianora per-purik pasima edonola.

Andaluz

Asier Perez Izaguirre

Juanito zuloan

Juanito zuloan

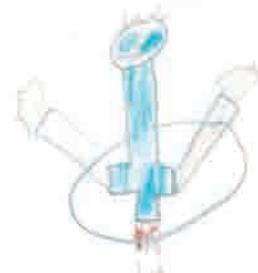
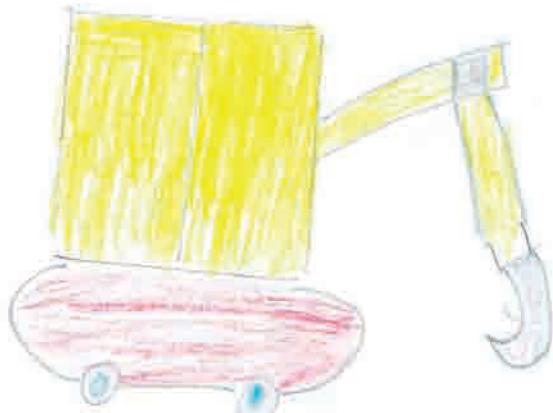
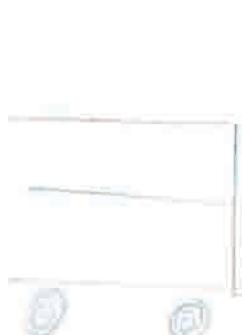
Egun batean Juanito Urola urrun joan zen.

Juanito Urola txiki bat zen, Gernikako lisi' zuna.

Bera mundura joan zen eta Uz-pelatu batzuk sartu zan.

Edurra egiten hasi zen eta Juanito Uz plateruan
harapaturik eta izotuta gelditu zen.

Azkenean, Juanitoki Areñori eta Jonpokeri deitu ziren
ezin zuelako urten putzutik. Bialdi storri ziren
eta zulotik atera zuten zulatzeko makinaaren
laguntzaz. Gero etxera eraman zuten makinan
igonda eta Juanitorren amaki errizta egin zion
etxetik ezer eran barrik joan zelako.

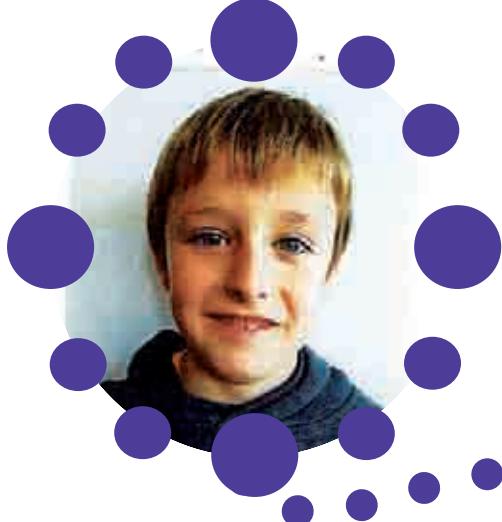
Xabier Olaeta Astoreka

Beleneko pasteltxoak

Beleneko pasteltxoak

Antrina-antrina Lisboan, Belenengo
dorrean Belen liri zuen bere familiarekin.
Janari gutxi regozen, eta gose handia zuaten.
Egun leatean Belenri iratx bat agertu ritraian
eta pasteltzen errexeta eman zion. Belenek
egunora egiten zituen pasteltxoak eta hortik
azkena etxetan iban goxorki.
Egia edo geruza, bigien ondoan sotzuna.

Oier Arrarte Goikoetxea

«Lagunekin pasilekuau jolastea gustatzen zait»

Tito eta bere lagunak

Tito eta bere lagunak

Bazen behin urrutiko orhan batean, Tito
izmeko Panda Hartz bat. Tito pozik bizi zen
bere lagun, Tximinoa, Dordoka eta Sugearekin.
Orhanean hara eta hona ibiltzen ziren jolasten.
Egun, batean bambu erraldoi bat erori zen beraien
ondoan eta sugea harzapatu zuen. Sugea ezin zen
askatu. Tito eta bere lagunak
bambu mugitzem
zalatu zaiatu ziren
baina, alferrik zen,
ezin zuten mugitu.
Nor bait indartua
behar zuten. Orduram,
Tximinoa, elefante
zaharrarekin gogoratu

zen. Baina elefantea urrun bizi zen. Iba eta kimimoa laguntria erakatzen joan ziren elefantearen gara eta dardoka zugee zaintzen geratu zen. Gertatutako oihanean jakin zen. Denek lagundu zieten elefantea bilatzen. Elefantea aurkitu zutenean bambuz mugitzera joan ziren. Elefanteak zahatu eta zugeak ihes egitea lortu zuen. Oihaneko lagunak poz-pozik geratu ziren eta jai bat egiten zuten funtengo epean.

Iratzi Akordagoitia Gandarias

Txorimalo biziduna

Txorimalo biziduna

Behin batean baziren neba-arreba batzuk baserrian
bizizrenak. Beti oso pixka egaten zirenak. Txorimalo
handi bat zuten orduan. Umeek beti tchorimaloarekin
jolasten zutenbaina egun batean tchorimaloa

oso triste jarri zen,

txoriat haziak jaten

ari zirela eta umeeek

txorimaloa triste ikusi

zutenean, laguntza

erabaki zuten. Umeek

txorimaloaren inguruau

dantza egin zuten eta

txori gustiak usatu zituzten. Egun horretatik

aurrera txorimaloa oso pixka bizigan zen.

Nikola Gutierrez Beaskoetxea

«Ngusitan Igeltseroa izan nahi nuke»

Robi Robota

RoBi RoBoTA

Betim baton Robotibondioan Robi izeneko robot bat
bizi zen.

Egun batan operatzaileak hartzituen eta argazki
Kamera batzukin oihanezegi ziren. Heldu zinen
oihanera, leton argazki animaliaz argazkiak ateratzear
keri zin.

Bat-hitzan, animali
misterialak bat aratdu
zen. Robiran aurten.

Animalia zur hank lhai
antzeria zukan. Edwina
beraren aurri-errotak ziren.

Robinak lhai arraera
keri argazki bat ater
zian.

Robotibondiara itzuli zem ukalak eta urkarrera.

Heldu zuen, Rlik zientzialari erakutsi zien argazkia eta
denak aho zabalik geru zuen.

Zientzialari denak, animalia berri bat deskubririk zuha
ezan zion Robina. Herriar eta zientzialariak, denak, oso
norik jarri ziren Rlik egindako lanarengatik.

Nikola

Ane Gerediaga Urberuaga

«Lagunekin jolastea eta gimnasia erritmikoa egitea gustoko ditut»

Eleneren ametsa

E L E N E R E U A M E T S A

Baren lehin Elene izeneko nerka bat. Elenek

Agrikara joan nahi zuen. Erkakako lagunek, Kandela

bati mutz egin eta gero bere ametsa bete egingo

zela eran zioten.

Gabarri Elene lotara joan zenean, Agrikau

regula ametsia zuen.

Bere ametsetan Agrikako hondartra baten jolasten

ari zela nerka bat hurbildu zitroion. Nerka

Nahi zuen iruera eta karter egun zirenen lagun minak.

Egun batean Elenek erkuturreko bat operitrea erlatu zion eta NahiaK zertaratzeko nahi zuen.

erkuturreko galdeku zion. Orduan Elenek hondela erantzun zion:

- Ni etxera itzultzen naiurenak erkuturreko eramaten badut Afrikan egon naiela sinetrika dute,
baina leztela ez.

Eta NahiaK erkuturreko bat operitu zion.

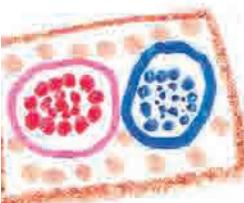
Hurrengo gaizean Eleni osorik jaiki zen
ohetik eta amari eman zion:

- Ama, ama, Afrikan egon nair!

Elenet erkuturrekooa erkuan zeukan. Hori eitak
enoritutakooa zela esan zion amak leinu.
Elenet NahiaK emandakooa zel pentzatzen
jarraitu zuen.

Ala learan edo ez learan non dadila Eleneren ametretan!

Ene

Uxue Martinez

Miren-en ametsaMIRENEN AMETSA

Greinilo 8:00ak dire, istripagiles entzun da
gozalitzera dute mai. Gaua estudiak oztun eguna
da, beraz, egin berezi horrek gurasoak eteniko diren
prestatu dauden ikuskeraz sora ditzo.

Nik dantza gozlo du, izan ere, nire ametsa dantza
espetxera inguru da baino zientzileko ikasturaren lehentziaren
dantza bat prestatu du. Gurasoak gurekin dantza
da erregitzen deneko dirlikuntza.

Oso dantza jantzi da beretako autobusa hartzeko
aldizkarriz dute mai. Dantza ondo prestatua izan omen,
eziz osoa ordutik omen du. TIK-TIK, TIK-TIK, ordutik
urreko orreko sozak, eta ikuskarizko herts da.

Horma txanda lehorr, mi moja Gero eta urrunago neuge,
ordutik lotututxa. Hori mendean daude osoa dantza.

Orduan hizki da eta inbilatzen nire aurkezpena ematen da.

- Ordutegi horrek trusimena eta abiatz zorragoia duen merkua
batzuk internoz da. Hori den inguru da ometsa batzuk da:
bera ometsa dantza espetxera hartzeko beldur...

Miren Martinez!!!

• Durch Träume hei' dir:

Niedlich, sanft, berührt. Mir, eigentlich endlich mago
etwa es nicht richtig verstehen. Alles liegt gut. Ordentlich,
nur irgendwie anders dragen tut.

• Animes Miran, außen! artig bei uns!

Blümchen, nur kann erster trau dir. Miran! Miran! Miran! Miran!
Bei jedem, inneren kann, bzw. alle Lieder ist, die inneren
hören noch nieher, deswegen eingeschlossen werden mögen doch
Festivals ist, die anderen kann keiner ersten hat, zudem.
Momentan hören wir Jutta, den aus.

Bildschirm traut sich dir traut, wenn entgegen sitzt,
bald eige kann, nur allein, inszenieren oder zum
Juden beginnen einge, ja in kann man kann.

Endlich zuende war, da mich erneut Säure
gab, am Ende keine weiteren Säure, kein ore, wie du
stärkungen durchaus möglich wiede.

Iker Kortazar Gonzalez

«Ezina, ekinez egina»

Xabier eta makila magikoa

XABIER
MAKILA   ETA
                  MAGIKOA

Euskoal hennip kostaldetako henni, tuni, batean bi zuzen Xabier!!! 9 urte zinen mutillazkor eta alai honek. Magan sinesten zuen eta bere ametsa makila magiko bat lortzeazten.

Udako gau batean, Xabier lo zapela, argi bat inusi. Zuen bere leho barria lortzen eta berarenin batera ipotx bat. Ipotxari hurbildu eta Xabieren erisan zion:

“I larguaren argi hon jarraituz zure ametsa lortuko duzu; beti hoz zoriontsu egingo zaizuna.”

Hurrengo egunean txartu zenean, Xabierrek ez
zehien gau hartan geratutako egia edo amets bat
izan zien, baina argi zehien bere etxe aurkeko mendi
tontorretik etori zela,, eta hara joan behar zela
lehenba lehen. Ipotxak esan bezela, zoriontu zateko
maitila mogikoa aurkitzen.

Gosdu eta berpila, mendi tontorrentza obiatu
zen. Ez zuenez ezer aurkitzen, Xabieren gau
zalantzarik sartu ziren, amets bat, baino zango
et de zebi eta bapalean hoba zulo txiki baten sarrerá
ikusi zuen eta berenda bertara sartu zen.

Sartu eta eguzkiaren argitasunarekin batera
zuhaitz errama bat ikusi zuen aurian.
Xabier konturatu zenean hura zela ipotxak
eandaliko zoriontu zateko maitila mogikoa,
berehala lehenengo irribarea dera zintzion.

Zoriontu jaietako marila magiko hura zon zen
Xabierren bizitzako altxorrak eta baliotsuenak.
Urtean joan urtean etori, Xabierren arazoen
zituenean edo triste zeugenean bere marila
magikoa hartu, berantatu eta lehenago egunean
geratu bezala bere aurpegiari jarraio gerizten
berenda.

Magikoa zep edo esbozen sartu dadila. Kialbozaren
eta dagerdadila Elantxobeño Plazaan.

Pedro Zegarra

«Irakurtzea eta futbolera jolastea gustuko ditut»

Gure Porru

GURE PORRU

Baren behin Peru ireneko mutil jatorra.

Zortzi urte zituen eta orso arduratzua zen. Bere aurpegia borobel-borobila zen, begiak, aldiz, beltz-beltraketa handi-handia. Beti irubaroetzu zegoen. Gainera,

porruak jatea gustatzen zi-tralon, horregaitik, PORRU dei-tzen zioten.

Udako artelehen eguzkitu batean, mendatako larerritik Gernikara jeitsi zen. Gernikara heldu zenean, artelehe-

nero berala, arakara joan zean.

Barazki landareek ikurten regoonean,
Mikelekin topo egin zuen eta zera eran zion:

-Egunon! Nola zaudet?

-Primeran erantzu zuen Mikelek eta
elkarrekin txertu-mutxuka aritu zuen.

Peru, porru landareak erosten regoela, Mikelek
zuhun begiratzen zion.

-Zertarako ote dina? galdeztu zuen bere buruari.

porruak, porruak landatzera gonbidatu zuen.

Orduan, Mikelek amari oharra idatzizion.

Ama:

Peruren baverira joan nair porruek
landatzera.

I luntream etorriko nair.

Gero arte! Morutsuek!

Mikel

Biak elkarrekin kontu kontari aritu
zuen. Aurrerantzean Porruri erker, gelakide
gurtiek euskaraaz hitz egiten zuten.

Pedro Zegarra

Nik euskaraaz
eta zuk...

Sara Agirre Urrutia

Naiaren ametsa

NAIAREN AMETSA

Duela bi urte, urruko herriko batzam, bazon nerka bat Nai izen zuen. Nai triste lizzi zen, egunero burka gehiegiz jasotzen zituelako. Naiak, magasik, orronean iza nahi zuen da 5. mailakoak ezez esaten zioten, egin zela astronauta iza nerka zelako. Amal esaten zion bere ametsa beteko zela da horretarako kontratu egin beharle zuela.

18 urterekin, Nai astronauta izateko ikasketa egin hari zen. Urteak aurra, 25 urterekin ikasketa amaitu da Katera irten zenean, Frantziako espazio-ontzi eder bat zegotela exin zioten. Baina ez zuen amai batzuk ditu nahi. Horregatik, amari erakatu zion Frantziako gobernu. Amal batez eranizun zuen da Naiak Frantziareni galdeatu zion ea amari ere bidoia oraindik ahal bazisten. Hiru sietz exin zuten da amal egin izan zuenez, hodia egin alabankin, Nai ere ez zen gaua.

Egunez sarrera, Naiat Frantziako erakundunei berriro deitzen
etorriku zuen. Argazkian, bera Gaskoniako iparraldeko zela eta eman zion, bere amai
ezin zuela hozteko -tranteh- erakundu. Hauen, Frantziako buruzagiak
amaren tranteh erakunduko zukela eman zion, Naiar haindun alai da
pozuel egotea nahi zuelako. Naiat, hori entzun da regidun, amari
deitu zion:

- Anna, argazkian mirekin gauzaz Frantziara! — eman zion
Naiat.
- Ai zelako pozo! — Lurazpum zion amai.

Frantziara, Naiar oso ondo moldatzen zen frantziar hizk egiten.
Berehala irudi ziztuen espazioa joateko ordua. Naiar oso pozuel joan zen
txikitate munduan. Hain batuek egiñen zuen. Espazioa joateko bidean zegoen
da behin da berriz errepikatzeko zituen amaren hizk haindik zure ametsa
betetako eza kainoa horretako borrokatu egin beharko duzu.

Eta hala begun da ozi bozam, nor dadiela Kalabazan da inten
dazila Naiaren espazio-ontziar.

Senen de Bilbao Ortega

«Gustoko dut: Atezaina izatea eta animaliekin egotea»

Animalien ikertzailea

Bouzen behin Izañ izeneko ume bat, Sorte zituenak eta animaliak pila-pila bat gustatzen zitzaiakiona. Izañek esaten zuen handitan animalien ikertzailea izango zela. Egun batean telebistan entzun zuen animali arraro bat zegoela basoan. Orduan ez zekien gizonra oia egia zen eta basora joan zen animaliarren bila. Basora heldu zenean ohia bat entzun zuen -UUURRAAAUU!!!- bere etxaren albotik ere entzuten zen.

Konpoan ere bizi zen. Azal berdeak zuen, bentsak zituen eta projalea zen. Izañek era heldu zenean video-Kontsolara jolasten hasi zen baina bateria amaitu zenean telebistako programa bat ikusten ipini zen. Animali beresi eta mutiko baten albisteak entzun zuen eta berea la Konturatu zen bere istorioa zela.

-Hara! begira! animali arraro hori benetakoak zen! -Handi-handia zen, begi tukiaK eta berdeak zituen, lau hanka eta bi hego ere. Izañek jakin zuen uretan ere al zela ibili, uretan aurkitu zuelako eta zakatzak zituelako ere.

Baina uretan bakarrik ez zen bizi,

**B
IKA
IN
:=**

Oso pozik ipini zen. 20 urte geroago 28 urte zituenean "Animalien iKertzaileen" eskola batzen joan zen lan egitera eta pila bat ikasi zuen. Egun batzuk geroago azterketa eduki zuen eta sorpresa! **BIKAIN!** aterazuen, orduan animalien iKertzailea bihurtuzen. Egunak

oso luzeak egiten eta egun batek pasa zirenean telefonos iKertzaile famatu baten deia izan zuen: -Animali berezi bat iKertzeko prest? -Bai, bai prest nago, oso ondo pasatzen dut animaliak iKertzen. Orduna Izenek arin-arin ikasi zuen todoterronoa gidatzen eta ofizinalera joan zen bidaia antolatzeko, nolakoak zen animalia iKusten... Animalia basamortuan zegoen eta hara joan ziren. Baina Izen ez zen bakarrak joan bere lagunekin baizik: Olate, Mr. Jonhy, Ana eta Juanekin.

Desertura heldu zirenean ez zegoen arrastorik eta denak hasi ziren pentsatzen eta bat-batean Mr. Jonhy lo gelditu zen baina momentu batean ohia bat entzun zen -**MMMAAA!!!**- eta esnatu egin zen. Danak eskopetak hartzeta eta adi ipini ziren baina beste animali bat izan zen: lepo luze-luzea zuen, belarjalea zen, lau hanka zituen, oso handi zen, buztan luzea zuen eta berde kolorekoa zen. Ez zen animali amaro bat, dinosaurioa zen (*Diplodocus*). Denak harrituta gelditu ziren antzinako dinosaurio hau iKustean.

Etxera heldu zenean eskolaiko guztiei kontaktu zien gertatutakoa.

Eta ala bazar, ez bazar sar dadila Kalabazon eta ateraz dadila nire herriko plazan.

Maria Uriarte Gabikaetxebarria

Praka magikoak

PRAKA MAGIKOAK

Bazen batean Mikel izaneko mitxel bat hedatatzel urte astunera eta Gernikan biel ziren 1983a zen eta bere familiaren txiroa izan arren oso pealk biel ziren. Zuri-zuriak, zeren familiaren hondarretik ez zutenean dion asko denen eroplak erosteko eta deniekin jasen emateko. Guinera juriak halek goyotzeki ziluen Gernikan.

Egun batean gurasoak Mikelak egin zituen, Ezabu Juntzak piltsete bat esmitetik. Mikelak piltseten hark, eta pozoekin joan zen lasturraguna. Halaiko batean, hirukotek zehontek praktik bateki aurkitu zituzten. Praka zehar eta zirkonak zituzten erorki arren gurasoak Mikelak Eustean pertsona zehatzetik harruko ikus, zituzten garbituta pello-pelloek izaingo dion. Hora ere gurasoak zituen piltseten esmitetan joan zen. Ezabu bultzak zehar gurasoak egin zituen hirukotek praktik zihar eta zirkon batzuk aurkitu zituztela, hiru garbituta eta peltsetak gelibitatu zituztela berarek aktoreak garbitzeletik erlantxa egin.

Hurrengo egunean, Mikelak ibi praka bat harriz praktik berrikusi zitzaio eta askotan joan zen, hirukan horaztik aostekoa. Ordutik, oraindikoa dura ituraztean pertsona zuena biko dlu goitizgo gaitz estzialen peltsetek ze emea! Almak

830 posta eman ditzet eta ondiz 7600 ditzet. Mikelotek oskina politikarien eritzan zuen bilbotarrak gero eta jera gehiago eritzaten zuten."Abertzale moe! Praktika hauetik mugikorik ditzatela! Ezin da Mikelotek elikiztuz. Ezin helleko eta osan zuen yamaskia" Amara, Aita, etorbil denak mesedez! Abertzale gara! Praktika hauetik mugikorik ditzatela! Dirren eritzan dute politikariak!

Urte batean beranduago Mikelotek bere familiaren aberatsak zeren mahaientzen besterdiak eritzaten hiltzuten praktika hauetik. Bihna gure batuen zera pentsatu zuen."Bihnde munduan go bilatu jasotzen traezegotik praktika hauen betetzean da, leheltak, uzbideko Afrikako Petatz Afrikako jantza orobaliz zein hau hiltzunak aukeratu erromatzen."

Eta hala gure zuen Mikelotek. Berrikako familia edo hiru emakumek zelotz praktikak, bihna hiru hiru gure ondareak, praktika behar ez zitezkeeneko beste familia publikoak hiltz eraman hain zuzen ere.

"Eta hala bihni eta ne bisiez gain ditzela.
Hiltzunak da praktikak umiatu zuten Afrikako!"

Aimar Zearra Barrio

Famatua izan nahi zuen mutikoa

FAMATUA IZAN NAHI ZUEN MUTIKOA

Oraint dela arte asto herriko titu batean bozen mutiko bat Mikel deitzen zena. Mikel txikia batean leiziz zen bere ama, aita eta leinenea - arrebetik. Mieleetan zortzi arte eitzuen, bere ilea manroia zen eta begioa berdeak. Mikelen ametsa famatua izatea zen eta astorako sailtzeari zen bere ametsa betetzeari, baina ez zuen horien artean on bat egitea.

Egun batean manroki bat egiten hasi zen, gogor sailatu zen eta ordutik eman eitzuen. Astunean lortu zuen tuadra polit bat egitea. Amaitu zuenear mugaratu batera deltu zuen eta museotxoek eran zister leiharamunean joango zirela tuadra ilustera. Gaurko Mikelen arrebak Komunera joan lehian zuen eta ee zen konturatu artelana lurrean zegoela. Zapaldun eta pustatu egir zuen. Hurrengoa egunear museotxoal

etori zirenean Mikel konturatu zen arte
lana pusratuta zegoela eta negar eta
negar hasi zen. Museotik etori zirenak
aspetzen hasita zeuden eta esan zuten
joan egindo zisela. Mikel negar egiteari
utsi eta museoloi esan zien apur bat
gehiago itxarotek. Museoloak itxaroten
gelditu ziren eta leitartean Mikel zen regin
zerotetean pentzatzen ari zen. Astenean
ideia bat burutu zitzion. Ideia ~~puz~~
kultako orria kallatzear zen eta ideia
ekin zion. Paper bat eta margoak hartz
eta kallatu regin zuen. Amaitzu zuenez my
seoloel ilusi zuten eta esan zuten oso
ondo regina zegoela. Museo batera esan
zuten artelana eta jendeak ilusi zuenean
harrituta gelditu zen. Horrela mundu
gostial ilusi zuen eta handik aurrera
Mikel oso famatua egin zen. Hala bada
edo ez boda sar dadila kalaleasan
eta atero dadila Mikelen herriko
ko plazar.

Iker Larruzea Urrangoetxea

«Lagunekin egotea eta saskibaloian jolastea da gustatzen zaidana»

Kabil eta horma magikoa

KABIL eta HORMA MAGIKOA

1492 Urtean Amerikako ecdialdean

Kabil izeneko muri bat bizi zen. Kabil Maia herrian bizi zen bera gureko eta anaiekin. Bera alta nekazariazien eta bera orna zilaska etc. erakundean zerbaitzaz. Kabil aritmetikan eta futbolean oso biskola zen bera anafrakzia, min, berri, beti Zegoen gaiztoefestan. - Astoakide bero batean, eskuak eta goi Kabil futbolean jolastea joan zen. Area birebila eta horma batean Zegoen malvarragaz joten den baina, oso saila zen baina Kabilen lastu zuen gora saltzen oso postik joan zen agatzera etxera. Aman plent zuen afaria gozta.. Astoakidei egindako ogia eta zerealak. Anaka min falta zen. Pissurak itxalon eta gero, kiezkatzen hasi ziren denak. Lika, Kabil auzokoen laguntza min bila abiatu ziren.

Oihan batuan Saitz Zinen eta Kinen azkena
Marti Etxezarreta zuzenaren pizkunde Gaskotarrak zirkuluaren
Herrian zeharkatua ziegaren piramideko lekuetan agotea gurutz
gauza. Baina Kinen ez zuen inoiz ugalik egiten.

"Chichen itza" pizkunde Gaskotarrak zuen, Marti gaskotia goaten
Zen jaietako hortzera, Usteko esan zuten batean
eta kaukak beti gurezko ohi zootzko behar
Zuton, Gaskotia honteari zeliketik ber zean, bestean
piramideko portaleko igo ziren Kinen bila. Era bertan
Kinen oihazko entzuten ziren. Horma Magiko
berari atxan ziegara eta ezin zen zorbaldu. Gaskotarrak
etoli ziren legeak zera portalekin eragotekin baino
ez zuten ikatu. Odiorren konturatuzearen hieroglifikoak ziegabe
atzetan aukeran, hieroglifikoak armatzen zuenak
zorbalunko suen forma. "Kabil obatzera. Zen baino
kirola Sainkaran behar izan dituen hori hala ere
zorbalatzeko. Denau ohozerik guxi ziren eta laia-

Enara Barandika Gomez
«Animaliak zaintza gogoko dut»

Ainararen bidaia

AINARAREN BIDAIA

Bazen behin Ainararen istorioa, berrogeletik zituen. Ile lurretan eta disa soaren beotako begi urdin-urdinak zituen, Alaiak, ausaita, amekaria eta langilea zen.

Ia-ia etxenik gabe hirrakoa batean bizi zen, baserri batean. Animaliak eta landareak zituen. Asteburuneko horriko azkarrak bajadeen zen beren produktuak saltzen. Horrela bizi zen, lanetan lan, eta oso karratua ibarazitako dirua dusu lapiko batean gordetzen zuen bidaia luze-luze bat egiteko.

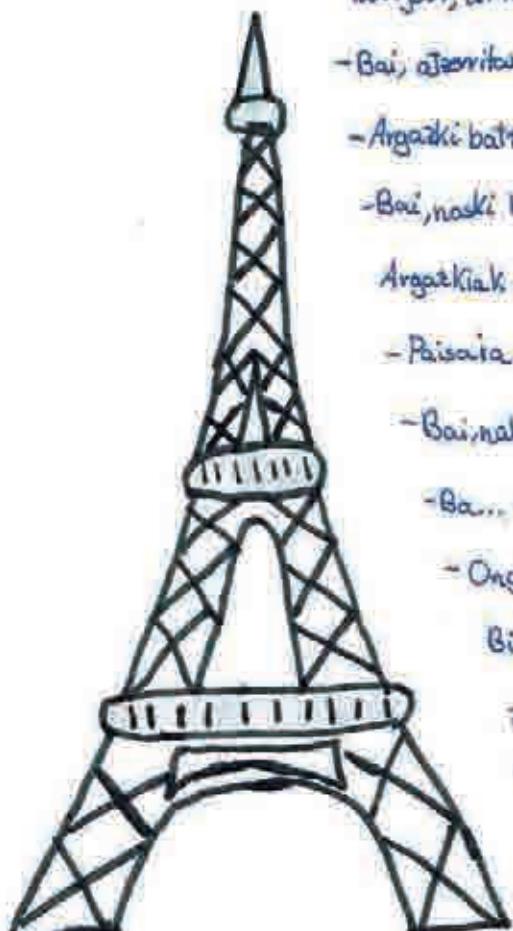
Urte asko da gero, behar zuen diru guztia zuen aurrezituta. Autobusa hartu eta portura joan zen, bortean gurutzaldi bat ordaindu eta itsasontzira igo zen. Handik egin batzuetara, New Yorkera heldu zen. Bertan, Askatasun Estatua ikusi nahi zuen baina jende asko zapenez galdu egin zen. Ekerak erreportari bat agertu zela eta oso ziotela:

- Good morning, galduz zaude? Ez berria zara, estra?
- Bai, galduz nago. Euskal Herrikoak hainz. New York osorik handia eta dotorrea da baina... - erantzun zuen Ainarak.
- Baina, zer? - galduz zuen erreportariak.
- Baina, nire herrian eta gauza ederrak daudela eta hobeto ikusten eirda jende guxiago argotako.
- Ni: Ane naiz, zu nor zara? - galduz zion erreportariak.
- Ni: Amara naiz. Zagunduko al diaduz turismo bulegora?
- Bai, noski. Bitartean zure herria zelakoa den kontatuko al diaduz?
- Ahoz: - erantzun zion Ainarak guztiz losaituta.

Hei du zinean, Amanak eskerak eman eta oso lugut onak egin zinean telefonoz hitz egiteko gelditu ziren.

Turismo bulgoan, nedka batzuk aeroportura zehar heldu arakatu zion Amanari. Bidean hau pentsatu zuen: "New York oso leku handia eta modernoa da, baina nire herria nahiago dut." Aeroportuan Parisko negazkin bat hartu zuen. Parisko heldu zinean oso leku emozionatikoa izanitu zitzaion. Eissel Dorreko ego zen baina orduak eman behar izan zituen bertan, igogailua matxuratu egin zelako. Han argazkibri bat eragitu zuen:

- Bonjour, ser moduz? Ni, finotarra nai? baita tu ere atzeritarrak zara eta?

- Bai, aizerritarra nai. Euskal Herriko oporetan etorri nait.

- Argazki batzok egin al dikitut? -galdetu zion finotarrek.

- Bai, nedka baiezt.

Argazkiak osoak zitzaizkien eta finora harrituta gelditu ziren.

- Paisaia edozi, argazkiak ateratzen nahi diezu? -galdetu zion finotarrek.

- Bai, nahi dut.

- Ba... norberinko nire ekiza goibidatuko zaiztut.

- Ongi da. Beraz, hurrengo bideaia Euskal Herria egingo dut.

Biharka miretan auto bat hartu eta Italiaera joabiatu zen eta bidaian pentsatu zuen:

"Paris oso leku ederra eta garatua da, nire herria, bonia, merkeada."

Bi egun igaro zituen bidaian

ela Venezia heldu zen, Hirigoragoria eta bitxia zen, baina umel usainak zegoen. Hiriko bueltatzeo bat eman zuen eta gondolari bat ezagutu zuen.

- Ciao -ean zion gondolariak.

-Kaino.- erantzun zion Ainarak.

-Kamptarria zara eza?

-Bai, Euskal Herrikoan.

-Zer modura bidaia?

-Oraingoz, ondo = erantzun zion Ainarak.

-Mire gondolan bultzatko bat eman nahi duzu?

-Bai, ondo da,

Ondu erdi igaro zen kale ilun eta Zubiz betoniko bidaia. bukatzen aritz. Orduan, Ainarak galdu zion:

-Argazkia bertako ibai batean arraun egin nahi al duzu?

-Bai, bai, bai!

-Bai... mire etxe ondoan ibai garbieta luze-luze bat dago. Bestan, zuk nahi doan besta arraun egin alai duzu - esan zion Ainarak.

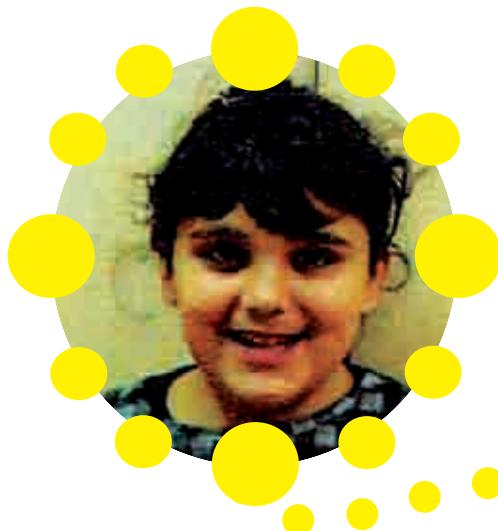
-Cenadan? a ze posa!

Egun zoragarmak igaro zituen. Bidaia bukatu eta gero, bere etxera heldu zitekeen pentsatu zuen:

"Mire etxean baina hobeto, iker, es, baina lagunak munduko leku guztietan."

Hala, baxan edo ez baxan, car dadila. Kalabaxan eta otera dadila. Amatzuko plazan,

Laida Madariaga Fundazuri

«Nire lagunekin eta familiarekin
egotea gustatzen zait»

Oroitzapenen aterkia

OROITZAPENEN ATERKIA

Frantziako herri txiki batan, Rousillonen hain zuzen, Pascal izaneko motil bat bizi zen.

Zortzi ordeko omeara da bere gurasoak baserritik hirian bizi ziren lerratik eta abereet erandikoarekin. Familia omil bat zen.

Lelko harkoan ez eagoen ez WiFirik, ez ordenagailurik, ez tabletik... ezta mobil ere. Hala ere zoriontsu bizi ziren bertan.

Neguko igande opiz euritsua eta lotea zen. Pascalek amak Colette, umea bioldo zuen egunak txikitxera txominia pizteko. Bere sara bukatzerakoa leinuera eskuatu zion aurrerari gauzaraz igozten. Izugarri gustatzen zituzten han goian zeuden antzinako gaura gustietikin jolasten, batez ere orainmen politik elkartzen zirkuitzelako. Deuen artean harezgoen beraren gustukoena bat: urte asko zituen Kaina zahar-zaleak bat. Kaina harkoan bere aitonaren gauzarik gutunenak zeuden gordean.

Esan behar da Pascalek aitona orain dela hilabete batek hil zela eta omearetik zeukan harreman oso estua zela. Horregatik aukera trikeriaz galduzien ziren Kaina horra zabaldu eta bertan zeuden gauzelak aitona gogoratzeko. Kaina barrian zeuden traste zahar gurtzien artean, harezgoen bat, oso berezia zena: aitonaren atenki zaharra!! A ze uholde istorica aterkiarena!!

Orain istorio hona Pascalek hondak kontatzen du:

Andre, nire aitona, arrantzailea zen.

Behin Italiako itsasontziak nabigatzeko zegula, portura heldo, atrakatu, eta bere lankideekin bertako taberna zaharretan zehar ibili ziren. Hietako taberna batean inoiz ikusi ez zuen neskakik edemena eragutu zuen zerbitzari lanak egiten. Berarekin hitz egin ondoren hurrengo eguneroko gelditxo ziren elkarrekin paseotxo bat amateko eta elkar eragozteloa. Litonak beraren jantziak dotoreena garri zoen okasio karteratua. Itsasontziak jaitsi da taberna siderantz zihola euri tanta batuk hasi ziren. Iñordik inora ez zuen nahi, jantzi hora sustitzera eta aterta bat erosten erabaki zuen. Denda batean sartu eta aterki politena esku zuen. Neska hora harritu egin behar zuen zelan edo halan.

Aterkia handia eta sendoa zen: beltza eta suni tantan antzerako inudiak zituen. Politamenditu zituzon. Porturantz abiatu eta tabernara iristekoan han zegoen Carlita. Oso neska ederra iruditeen zituzon. Arratsalde osoa eta hurrengo egunak igaro zuten elkar eragutzen eta... maitemindu egin zirela.

Aterki hora beraian maitasunaren lekuko zela beti.

Handik hilabetetan batuetara, itsasoko Kampaina bokalo eta Rouvillorena itxoli ziren bertan ezkontzeke. Zoriontsu bie ziren! Amona beserriko lauetan aritzen zen. Aitonak, ferriz, arrantza izaten jarraitu zuen. Handik bi orduetara beraien seme Sakarra jaio zen: Pierre. Urte zoriontsuak bizi izan zituzten... amona gaixotu arte,

Aitonak Pierre ohi eta emaztea casitateen igaro zituen hurrengo hamar urteak.

Amonak ezin zituen hankak mugitxo girotsuna zela eta. Baina aitonak pasientzi osoz laguntzen zion. Makila erabiliz beharrean beraien maitasunaren lekuko eta aterkia erabiliz zuten pikla bat eusteko.

Egia esan, aterki horak biei ekartzen zirkien orotan oso politak. Urte batzuk igaro ziren eta nire aita ezkontzeke uhea zegoela amona hilo egin zen eta nire gorasoek aitonaz arduretu ziren. Aitona, egunero istezten zen mendira bere aterkiarekin. Egia esan, hantzen zuen salaitseen amona gogortzen zuen.

Ni jaio eta gero, motel korkortikoa nintzela, nirekin asko atertzean zen. Gurasoa lanera eta aitona eta Sioke denbora asko igarotzen genuen elkarrelin.

Oso gustura sentitzen nintzen aitonaren altxoan eserita kontatzen zielikidean istorioak entzutea, batera ere, egunero ikuszen noen aterkiarena.

Ajuria-ajuria aitona zahar eta intezari ohi egin behar izan zion. Egun batean, apurra-apurra igo eta bertan zegoen kainoa zahar batean aterkia ohi zuen amonaren gauza guztiekin satera eta zera eran zidau.

- Maitas Kaira hau zabaltean duen Sakoitzean nik Kontaktuko istorioak gogoratza nahi zuke eta batez ere aterki hau ateratzera duunean honel gondetako maitason uke goztiaik bururu etortzean nahiko zuke.

Eta halaxe hileabeti batzuetara aitona hil eta euria egiten duen Sakoitzean aitonaz gogoratu eta garbanara igotzeko gogoan pizten zaizt.

Aterkia atea, zabaldu eta aitona ikusen dit istorio politikoek kontaktzen. izugarriz maita zuen aitona!! Suoz ez dit akartuko!!
Hurretarako, basit beren Kaira zaharra eta batez ore... aterkial! Betir-bebi: gondela dit mirekin bera gogoratseko!

June Gisasola Gandhiaga

Mutil bat neska baten barruan

"MUTIL BAT NESKA BATEN BARRUAN"

Oraintxela urte butank Maria izeneko neskakoa bat jaiotzen da. Mariak begi berde - berdeko zituen eta irriburua batekin joko zuen, Haintzaren 23an, Bilboko Deustu auzoan. Bere azken artolaz joata zegoenez, auzo berdeko dantza zieten.

Maria bere gizasorria bihiz zuen, etxe horri polit batean.

Neska oso alaia zen eta ez zuen ia inoz negar egiten.

Maria bereziak zen buira oraindik ez zekien zergatikoa.

Hondioan zihorle bere gurasoak kontzentrazioa hau zuten apropos dendetan. Sartzen zenuen, mitilen alderdiak joaten zela eta bere urtelebetetzeetan opuntien eisten oporale juntante, jatuluke, zapilek piltzean eta ez zoranzkoak jutsetzen.

Maria eskolanan husi zenuen, mitilen arropetik joaten zuen. Belako giztak buroak eta burukoa Igarritzuetan eguna. Maria oso triste jutzen zuen eta pertsona hau.

- Neska horiak, zergatik ez zuenik nekez gurasoak jutsetzen? Eskolatik itzeteren zenuen bere amia zegoen zuin atean eta negar butean beregan jutzen zituen.

- Ez er geratatu zu zu?

Ezten zuu amak eta Maria le geratatu da gizta kontaktu orduren
amak ez zekien ez zuu eta hau ezten zuu

- Ez ja ezer geratatu. Ezten mohilean zuu eta horrela muite
eztugut.

Etxen iritzitakoan neskak oropu gizta oten zuen armintik eta
armintuan gelditu zen dena hots oin zuen nukiz eta txistua handia
ezmuri.

Mari, urteko zihun, neskak egiten zuten
dena egiten ez geratatu arren, adibidez
sola saltoan ibili, paiparain jolastu...
Saiatu zan mitilekin jolasten baina geldetzen
zuen bulotzean horregain eruntatzen zieten:

- Ez! nesku zarela! Neskak egin dute gure agurra egin!
Eta Maria txistu neskangau itxultzen zuu.

Hautzauren Ibaia zea, Manoren urriketzaera. 10 urte batez zituen.

Eskolan joan zenean, Alternatiba zituen lehen saila

Anderenauk bideo bat joari zuen "Hil bat neskak hater batzuk?"

izenean. Bideoak azaltzen zuen nola Nor

izeneko nesku bat mitil sentitzen zuen eta denek horreko egiten zieten arrazoi antzekoak zelar.

Eta oain operazio batzuen artean giztiz mitila dela.

Maria pertsonetzen hazi eta bere burua esan zuen...

- Eta ni ere maitil sentitzen barne?

- Eta horregatik ez ziziet zortean gauzak gustatu?

Eskolako etuen jaun zerenan familia gustatu zuenezko gopurak esan berantutu: Pastel erraldoia, koldunetako, opari piloa...

Festu otxean Maria bildur ahoz batetik haino bere burua konfrantzen betetuz, bere familiari esan zion maitil sentitzen zela. Denak harriztu zuen haino onartu zituen.

Demborarekin operazioak egin zituen, zeren harriz
juri esan "Markel"

Harrizkiko aurera maitil bi demborarekin jurrutu du eta
lehen haino pentsatu hizki da...

Haizea Gerrikabeitia Uriguen
«Natura eta gorputz hezkuntza oso gustoko ditut»

Otoren abenturak

OTOREN ABENTURAK

2010. urteko gabenak ziren eta gora planetan gabonatz capazten ohi ziren liburuetan, gure etxetik hainbat argazkietan, hainbaten Sanvalio izendatutako planeta bat.

Egun kartan Sanvalio zientzialari bihiz bizi bere aionak oporretako teleskopio handiarenak lumen asteroideak ikertzen.

-Non ate doago Lur planetako eraztuna? - esan zuten pertsakoa.

-Planeta gurekiko batzuk orain, baina aitonak oporretako lehena zahar hurrekin ze ditu ikusmen.

Lurra bihiz zegoen zientzialari, bihiz Oto zeh, hizkuntza, matematika eta gizakio zientzia Sanvalio bietanak bat.

Gizara denak le galdeztzen zirenetan. Oto del-jezilek aurrean oporretako teleskopio handia, harki eta asteroide asteroideek harki erreyetakoak Kostelaztlock ...

Naliz aho Oto bihiz haren bere amankak handiak ziren eta, hizkuntza zientzialari handia isaten zuten zuzen.

-Non demontze doago Lurraren eraztuna? - esan zuten Otoak erdi haserre - zerbitz agin behar dit misterio hori urritasunak. Zentzuak bat dantza, ni nai jauzi beharko dit lise planetaren eraztuna, urrikos eta asteroideak,

Hori pertsona eta herrialde bateko prestakoen hori zeren. Lekatu osasun

bere ikusmen esponentzia hartz zuen. Ondoren, geltza batean behar zituen trebaq gosikak hartz zituen. Buleztelako, esponentzia zuzeratzeko lehia zeha bat erakartzera joan zen.

Hurrela osoa da. Oso Lurralde entzunten bila. Gidua oso usteazketa dantza. Izena, adibidez: Jupiter, Mercurio, Astroarea... eta horri erreferentzia egiten da: hainbat hiru hondarrak gelbe hiru. Orneak jasaten sorta hori ulizeko hiru, Euskal hiru Lurraldeetan zutik Otegi eranistekoa.

Hau... hau! Les gosikak oso ezagutu, baina berrikusia zuten. Berri esponentzia hartz zehar baten aldeko hiruak konturatu zuten. -Baina zer da hori? -Eduan zuten zer zer jartzen da hamen? Gorriakoa aitola, batzerrako hartz zutenei -irakurri zuten. Zutenei Otegi, Kurtzak hondi batean.

Otegi bere esponentzia hartz ea hartz zaharraren kostu artean edukitatu zuen. Jarrean inguruak ezagutzaera joan zen eta parke misteriotsu batean sortu zen. Engunera begira, zegozela bi neskak flauta zituen.

Misteriotsu osoen motxilla jarriean sortikoa naiz -dantza zuen. Otegi. Eta hurrela egin zuen: Baina hontzak dantza zutenea, neskak motxilla irakki etc. orduzka hazi zituen.

A, a, a... baina nor demantze zutenea zo? nondik batzerrako dantza zituen?

- Nik. Oro dit izena, Saturnoa bizi naiz, eta zuen planetako eraketa asteroizaren etorki naiz.
- Gure planetako eraketa? baina gure planetak ez dute eraztunik - esan zuken biak batzen... .
- Ah! Ainhoo batzuen naiz eta nire laguna. Sare - esan zuan gauza euskalh.
- Gure planetak ez du eraztunik, gurk behintzet hori ikasi dugu. Ametslera bat du eta hau gurutzat desberdinez eratuta dago, biost kontinente ditu eta pokaik inestita daude, gure planetan 7000 milioi biztanletik 40 milioi guztiak. Egia esan, Saturnoan bainik ez dagoela, ikasi dugu baina zu hemen zaudet.
- Zaer! Nola uertz! - oihu, katu zuen Oihai-Saturnoan 8000 milioi automobil bizi gara.
- Hosal! gure planetan baina gertuago! - esan zuen Sareak.
- Benetan! ezkerrrik osatua emandako informazio guztzugatik - esan zuen Oihai.

Otxoztakoa Lurraldeko informazioa biltzen eta konturatzean
Lurraldeko zera inolako erakarrileku berdintasuna edo, haldun aldean
eta logoratu egutzen mai da.

- Sartzen dit, balne, gauzak egin beharreko neurri + esan zuten Otoh,
- Aurreko eten eskerrik osatua!
- Aiger!!- erantzun nahi, nahi...

Oto Gernikako ordezkaria da. Aigerri hauek oso garrantzitsuenetako herriak
ezker bat horren arabakiz. Saturonon erakarrilekuak.
Informazioa, hain zuzen ere, zientziolarri Xamatu-Jamatu
izateko, iritsi zea. Hascezkiera bideago Saturonon zientziolarri
txikia-hankia bat, bere ibarrean ondoan hartzitzen dituena eta
berna berei bi logorrak bihotz ondoari estuetan.

Adina Vasile

«Margotzea eta lagunekin futbolera jolastea
izugarri gustatzen zait»

Maia eta bere laguntxo berria

Maia eta bere laguntxo berria

Maia harriz sortitako mesta diotze lu izan. Bere tallerezunik handienetakoak lagun berriak egitea zen. Oso pertsona osoa da zelaka zem, lehi laguntzeko prest zeuden. Ile luse da begi berde-berdeak zituen. Eguna batzuen, bere lagun minaren txera igon zen. Ta urratxalde ederra pasatu zuen bihik elkarrekin. Turi Dance dantzaz eta haur ere elkarrekin kontatzeko. Egunak ibondur egon zuen eta Maia txera aldean zuen. Batzuk batzuen sarrerako arreko lu entzun zuen. Belarri sarrar jarri zem arram, atzelak denei beginatu eta "glip - glup - glup" estralutiarra zem!

Estralutiarra ez zem hundia, oso txikia baitzen.

Maia harriztik gelditu zem, ez leitzakien mondiak agertu zem. Estralutiarrek aurpegi tristeak zuela

Untersuchungen, diese Ergebnisse bestätigen die These der zentralen
strukturellen Asymmetrie zwischen Bergbau und dem Natur-
umweltzonenkontrast deutlich. Daraus können folgende
Schlussfolgerungen gezogen werden:

Ebenen, hellen Marmor gebrochen aus der hier untersuchten
Zone. Diese Lagen kann jedoch wegen technischen
Möglichkeiten, diese Lagen nicht für geologische Zeiträume
genutzt werden. Gegenwärtig momentan keine, keinen Marmoreinschlüsse
oder Intrusionen sind, Lagen mit der entsprechenden Komposition
entdeckt. Einzig Spuren, kleinere steinerne Pflastersteine
entdeckt wurden.

Hinweise des Geologen auf die Existenz
eines "Gipsfelsens" ließen sich allerdings nicht
nachweisen. Dieser, weiß, hellgrau, weiß
mit weißen Flecken, weißem Granitstein, ziemlich
groß, weißer Granitstein, weißer Granitstein, weißer Granitstein,

- Erde mit einer Schicht aus
Gipsstein.

Zentkavare, erzähle mir um Glippe, Milizan
Greun zegoda aussto nihilure, lewle k elischtan.
Zerheit agim lehre zwen Glippe salbet zins
Ja gweijem erkuatcu mal, ziem Berjan,
gwendoh zeulen der jecu zim momentum lutan
explosion die Komponen amaitu zutener, Glippe
Iara kawulden buchtzeno wiften zum Zulip!

June Etxebarria Irazuriaga

Itxaropena galdu gabe

ITXAROPENA GALDU GABE

Egun egunkitua bat zen eta dena ondo zehaan. Irenek, hamabi urteko neskotila alaik, medikuengarri joan behar zuen. Bere sendagilea Jon deitzen zen eta Ireno txikia zonifik ezagutzen zuen. Egun hestan kontsulta asunta zuen Irenek, baina medikuak zehatzago astertu nahi zion eta fraga batzuk ere egite zielkon. Neskotila pasai zegoen, baina ona ikasatu egin zuen. Hala ere, amak ez zuen Irenek ezen igastzerite nahi eta beraz, Jonek bere luna beti egiten zuela saldu esan zion, alaba lasaitzeako asmoa.

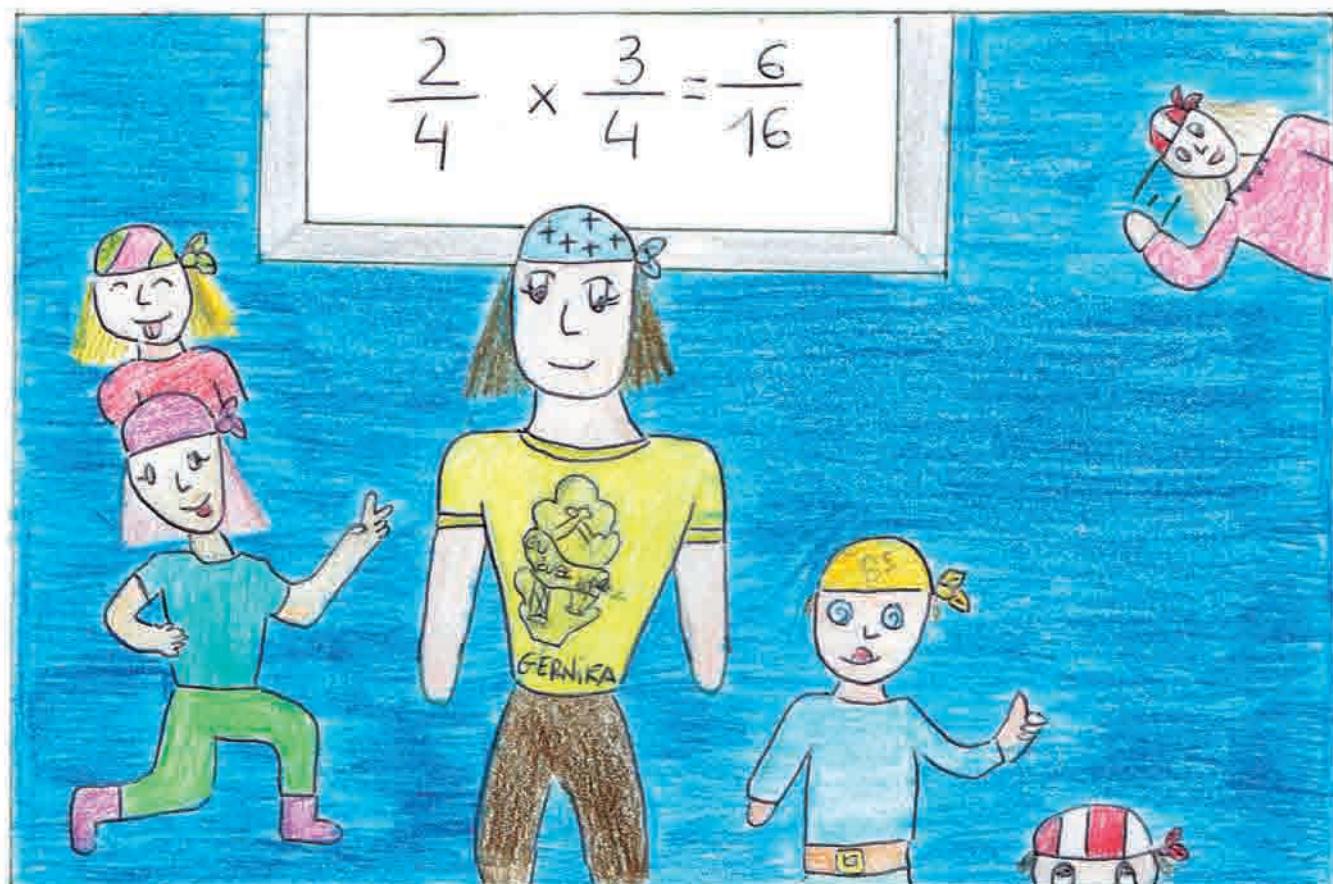
Atzeratik aurrera ibili ziren ambulatorioan odola atteratzen, erradiografiaz egiten... eta heldu ziren Jonen kontsultara berriro joateko eguna. Baina oraingo horretan Jonak ez zuen betiko irribarrea aurpegian. Amak oso aurpegi artarrak zuela iniditu zitezion, baina ez ziorr ardurra gehiago eman. Bat-batean, zentzugabeko hitzak hasi ziren esaten: gaixotasunaz, mimbizia, leuzemia, antigenoitzak, tratamendua... zer astaia zen goetia? Ama negatsez hasi

eta aurpegia estaldean zibilen artean, Jon hitz egiten hasi zen "egon lasa", "dene ondo joango da", "irtenbideak dadea", "garaz gabiltea" moduko esaldiaik esanez. Baina ter ziren hitz horiek? Ireneak ez zuen ezer ulertzen.

Egun hori ondo gogoratzet du, orduak amara dena aldatu zelako. Ez zen eskolara joaten, eta astero, zainetako kolore desberdinako likidoak sortzen zizkion. Gero lari sentitzen zen, botagurearekin askotan eta oso akul. Bere ile ederra pixkanaka jasaten hasi zitzzion, baina horrek ez zian askorik axola, koloretako zapia pintzen zitzelako. Beretan Irene tristetzan zuen bere amaren aurpegi goibela zen. Askotan alai ibarrik egiten zituen alabaren aurrean baina sarrtan isilean negar egiten zuen. Eskolako lagunek ere bisitatzen zuten Irene eta momentu horietan beretan akasten zen gaixorik argela, barreka, hielkin jolasten... edo pasatzen zuen eta. Lagunek ere Irene bezala zapia jasten zuten zuwan eta une batez denak berdinak ziren.

Hilabeteak pasatu ondoren, Irene geroz eta hobeto sentitzen zen. Ebakontza bat ejin behar zioten eta urri sentitu arren bazekien dena ondo istenga zela. Geroz eta sariago hasi zen eskolara joaten eta lagunek asko lagunteen zioten. Pixkanaka hobetzen joan zen oñz zelako esperantzazik geldu, eta sendatuko zela pentzatzeak aurrera jarraitzeko indarra eman zion.

Handik urte betera Irene gozti sendatuta zegoen, ez zuen inongo minik eta botagoserik ere. Ikastola bueltatu zenean ezusteko zoragarria izan zuen kideek jai txiki bat antolatu ziotelako gaihotzenari aurre egin zioela ospatzeko. Jai hartan elkarra asko eta asko egin zituzten: jolasak, dantza... eta amaitzeko opari berezi bat eman zioten: minbiziazen aukako "Go be zuek gara" kamiseta. Modu honetan lagunek berarenenganaiko konfidantza orakotsi zioten eta momento txarrenetan ere elkarren alboan egongo zirela beti adierazi ere.

Maialen Casas Arriola

«Niri lagunekin geratzea, nire txakurrarekin jolastea eta batez ere marraztea gustatzen zait»

Ezusteko galanta

Ezusteko galanta.

Mousak 9 urte ditu, eta Senegalen bizi da; Senegal Afrikako herri bat da. Bere gunaso eta ameba Afidonekin bizi da etxe zahar abandonatu batean, eta ez dute ez orgiak ez da unik ere. Atikat banatziale lana du eta oso gutxi ordaintzen dute. Atikat belomitakoak, sintzilikariak eta eskumutumekoak egiten ditu; ondoren antilea moldatu, katinu batean koloretako lore edo fruituak apuntu, zukuanekin antilea mangotu eta apaingomiaiak egiten ditu. Ondoren Atikat eta Mousak saldu egiten dituzte diru apur bat ateratzeko.

Atikat salde batean emakume batzuk diru zonoa erosi zituztien. Mousak bere atzetik joan zen baina begi bistatik galdu zuen, orduan diru zonoa berarentzako hantzu zuen. Barnuan 820 euro zauden, baina diru zonuan

Jaiotenia
Las Vegas
Izena
Vickie
Abizenetako
Prickett.

ez zegoen dirua bakanik nortasun txantela ere bazegoen.

Las Vegaskoak zen! Honegaitik zen hemen aberatsa.

Itxak esan zion Mousaki neska hori agian opometau etoniko zela. Hurrengo egunean ere, neska familiaren txosna aumetik pasatu zen eta galdeku zion:

-Bankatu, baina ez zenuten lumenan diru zono bat ikusiko Kasualitatez, esta?

Mousaki baietsa esan zion, bere diru zonoa emahez. Baina kontinatu gabe buruz beharra eman zion eta nortasun txantela erori zitzaien.

-Egon Pasai, nik hartuko dut. -Esan zion Mousaki.

-Bai, zer geratzen da honekin? -Erantzun zion Vickieh.

-Nik ere Smith dut; Smith, Pura eta Ali dira nireak.

-Nik ere Pura eta Ali ditut; Prichett, Smith, Eonhart, Pura, Jones eta Ali dira.

Biek poz-positi ohinkatu zuten:

-Ziudenik, FAMILIA GARIA!

Jende guztia haiei begira geratu zen. Lotsatu bi neska-mutikoak goni-goni jami ziren. Baina ez zitzaien axola, eta konika joan ziren Mousaken amarenengana. Dena jakinda hauxe esan zuen:

-Izan daituke. Izañ oie, nire biramona Ameriketara joan zen bere uinea eta senora hemen utzita; esklabo moduna.

Nik pentsatzen dit batan hil zela, eta ez zela beniarazna etori.

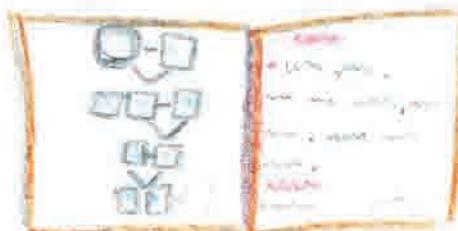
- Nola deitzen zen zine bimamona? - Galdeku zuen Vichieh.

- Aleah- erantun zuen amak.

- Bai, bai bera da!! Zu ziduan... utzi pentsatzen... Pildama zora!!

- Bai, nola dalkiz?

- Bada, orain pane bat intz, Aleahren lehengo logela garbitzen
ari gina armainko apal batean, liburuak atzean kutsatzeko bat
hauskatu genuen. Kutsa inehi eta moderno txiki bat zegoen
banuan. Zabaldur edo alde
batean argazkiak zituen,
zein senar -emazteh eduki
zuten seme edo alaba

bakoitzak. Eta beste aldean idatzita zegoen nola zuten izena
bakoitzak, noiz jarri ziren, noiz hil ziren... Baino lehia ez zen
beki bordina.

- Hori zin aski izango da, Aleahren aurrekoek eta ondorengoko
idatzitakoak izango direlako. - Esan zuen Nidah, bera ere entzu-
ten egon zelako (oso marmontia da eta).

- Baino kutsa banuan gubun batzuk ere bazendu.- jamanitu
zuen Vichieh.- Gutunetan dioenez, Aleahik beste ume bat eduki
zuen; beste neska bat, andun joan zelako Senegalen Amerikara
Batan horrela familia egon zuenez, libre utzi zituen eta han bizi
itzan zinen.

Honegarrik etori naiz ni Senegalera; Balcaranda hiruak: nire familia hauritzera! Onain aurkituta, proposamen bat egia ditzueg nire gurasoak eta nai: gunetan elkarri Las Vegasera!!

Nire zabalik geratu zinen donak, eza sinesturrik. Vickienak eta bere gurasoak oso onak astebetekoa ziren, orduan denborak hiri zuten pentsatzeke. Lau egun pentsatu eta pentsatu ibili ondoren bueltz esan zuten, beretan gurasoak apur bat hestebetua zauden. Vickienak oihala galduko ziren:

- Zortzi hestebetua zaitue?
- Gure mukia... - esan zion Mikelak. - Mela bihiz gana heste galduz, argia da artilea erabotu digute.
- Ez lehertu honegarrik, itsasontzi pertutua dantza eta horri eman gen zailegu.
- Beretan, eskerrik asko!!!

Aitzen, bilaka zineuri itsasontzia igo eta Amerikarantz abiatu ziren.

Onain Senegaloko ligarek gurasoak bidaltzen dituzte Masa eta bere familiani...

Sarai Arruti Bonilla

«saskibaloian aritza eta lagunekin egotea gustoko dut»

Lagun berri bat

Lagun berri bat

Nire txakurra nire oin gainean etaan zen. Udazkenelko larunbata eguzkitua zen. Goizeko hamarralde. Logela txulundu ondoren egongelan eserita nenguen pentsalor Beeperun, nire lagun minarekin eztabaida nuen eta ia haserre bulkatu nuen, ez nintzen ondo sentitzen.

Hendira joatea bururatu zitzaidan, natura nireteat beti delako lasaiagarria. Beraz, botaik ipini, txakurra hartu eta mendirantz juan nintzen. Bide osoa zehar buru makur juan nintzen.

Mendi tontorrera heldu eta han zegoen euhaitzaren azpian eseri nintzen, surbaldar

endorran bermatuz.
Lur askatu nuen eta
bera ikorrilka egiten zuen
bitartean pozik, ni
salkon urnasten eta
pentsatzeen eman nuen ordu
laurden bat, gutxi gora
dehera, norbait nire
ondoreta nurbildu zenerarte.

- Izaixo! Xabier naiz eta zu?
- Ni, Sarai, eranteun nion. Zergatik etorni
zara nona? - gehitu nuen.
Orduan, Pipi.. pipi.. pipi.. nire erlajualk jo
zuen, jaistekoa ordua.
Altxatu ninteenean, nirekin egon nahiko
balu bezala, lur topateen lagundu zidan. Une
horretan, bere bizitzaren historia kontatu
zidan... Esan zidan Xabierrek, txikitian döst
urterekin, ama hil ondoren, aita kanpuan
lan egiten zuen lez, umezurtegi batera era man
zuela.

Ni presaz nendilen. Agurtu, mobilaren zen baterai
trukatu eta etxerantz abiatu nintzen.

Bidean, beren historiaz bete ean nire burua.
Oso mutil eintzoa zirudien, berarekin egoteko
gogoa sortu zitzaidan.

Oheratu eta loalk ez ninduen harteetan,
ezagutuko mutil huraik, nire pentsamenduak
okupatzen zuen.

Hurrengo egunean, nire amarekin gosaltzen
nengoenean, topalkea hura ikontatu nion, gurekin
askeitezera gonbidatzeko baimena eszkatue,
beratik gehiago jalkin nahi nuen eta horrela
aukera ieango nuen, nobeto ezagutzeako.

Baieekoa entzutean, oso pozik jarri eta
irralkan nengoen Xabierri berri ona ikontzeako
Amarekin yogur-pastela egin eta labean
sartu genuenean, Xabierri deitu nian.

Asko poztu zen, gonbidapena entzutean,
baita ni ere hain pozik sentitzean.

Arratsaldeko bostak eiren etxeko txirrina
jo zuenean. Korrika joan nintzen atea
irekitzera. Xabier zen, eskuan bonboi Kutxatxoak
zelkarren, esker onez. Oso gustora egon ginen
hirurok solasean pastela eta amak egindako
txokolate beraa jaten genuen bitartean. Denbora
arin pasatu zen.

Amarekin baliarril geratu nintzenean, Xabierri betirako gurekin biziaren gondidatzea, proposazioa, baina hori ez zela posiblea ahaldu zidan.

Agian ez zela momentua pentsatu nuen, baina etorkizunean... Batelk jakin!

Adiskidetasun salkon baten historioaren hasiera zela argi neukan. Lagun minak biburto ginen eta urteak joan, urteak etorri betirako elkarren undaan egotea erabaki genuen.

Batzuetan ate bat zarratzen denean, leihoa bat zabaltezen da.

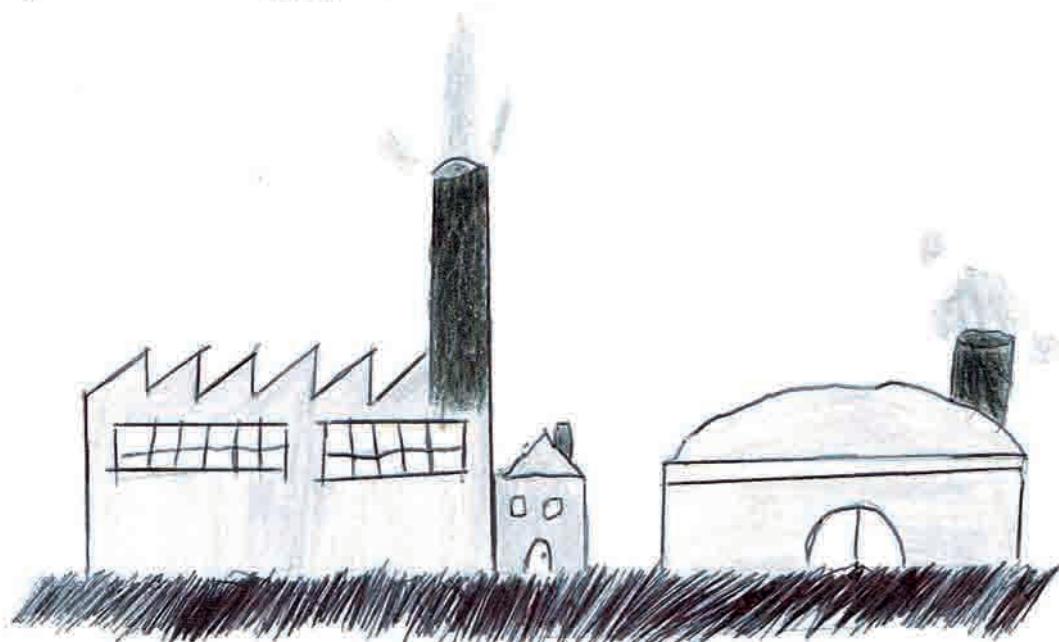

Eric Peña Monge

Gure Auzoa

GURE AUZOA

Jhon Londres hiriko Kanpoaldean bizi zen mutiljator bat zen. Bere etxea lantegien artean kokatuta zegoen, auzo oso zikin batean. Inguruaren dena zen beltza edo grisca. Ez zegoen ez partikularerik, ez zuhaitzak, ez jescarlekuak ezta iturriak ere eta gorantza begiratzeari lantegietako ikaea baino ez zen ikuszen. Txorien kantzen ordez, lantegiek sirenak eta makinen zurotzek entzuten ziren.

Jhon gamilia txiro batetik kidea zen, baina horrek ez du esan nahi, une tristeza zink; gustitx kontrakoan, oso alaia bairten. Bere begi urdinak betizenduen disdirantsu eta irriigarrez. Ile beltzarana zuen eta bieti zeramai piskoi bat kolpeztatu eta orraztu barik. Hamar urte izan arren, oso txiki eta argia ziren bere adineko eta horrek bihurri itxura ematen zion.

Bere etxe txikia izan arren, gamilia zabalasuneko zaintzilean amonak, gurasoak eta bere bi seme-alabekin berarekin bizi ziren. Bere orreka Mary astekoa handiagoa zen, dagoeneko 18 urte zituela. Ia hontegi butxan egiten ziren lan eta inabazten zuten dirugozta gurasoak ematen ziren etxetako geratzen laguntzailea. Arta lungabeziaren zegoen etxetako egin guztien ematen zuten etxetako kumoa etxeak garbitzen diru pixkatxo bat erantzuleko. Anaiak Mike zuen itzenea eta 13 urte zituen. Nahiz eta hiru urte zaharragoa izan, Jhonen ikusgela zegoen nahikoa ilusiole txarra zelako. Jhonen, ordean, nola oso onak izaten zituen beti.

Egun batean ikastolako irteerakoa, Mikela lagunekin geratu ziren biek ikastetxearen ondoan zegoen zelurain futbolera joateko. Nire lagunekin joksterakoan esan zuen Mikela:

- Nik ere jolas dezahetzuak? - galdu zuen Jhonen.

- Zu txikiagoa zara gurekin futbolera aitzelko. Gainera, nire lagunek astakilo hutsak dira eta min hartutxo zenuko.

Orduan arriekin jokasten hasi zen zehi batzuean. Hala batean, huize bolade batetik eragindar, laukizuzen itxurako paper bat etorri zituzion hanika pera. Papera eskuetan hartu eta loteria zelk ikusi zuen. - Ene! loteria bolekoa. Nori galdu ofe zaio?

Bere inguruan begiratu zuen jabea bilatzeko asmoa, baina ez zuen inor ibusi. Orduan beretako geriztea erabaki zuen. Anaiak jolas aurritu zuenean, biek etxera bueltatu ziren eta hiltzean loteria zenbakia ondoriozko zuen ku frakto batean.

Hurrengo egunetan Jhonen bizi moduak berdin jarraitu zuen. Goiztan etxalara joaten zen eta gero tartetxo bat hartzen zuen lagunekin jokasteko, baina beti joaten zen etxera ahalik eta arinen efektu gauzetaan laguntzailea. Egun batzuk beranduago, etxerako bidean ziharka den da beteko eskuak leihauen zeuden telebistetik begira geratu zen momentu batera. Bat-batean loteria sozietatean sartutako zenbakien zerrenda esakusten arizirela konturatu zuen. Orduan, Jhonen esku barruan idatzi zituen zenbakialdi

eta etxeko bidea jarraitu zuen astekarikoa batean. Hauz heldutakoen, boletoa kutsatzotik atera eta eskuun zuen zenbakia behatu eta gero oihuatzetzen hasi zen:

- Ai una! Ichen sariaren zenbakia berbere da!

Aita semearen oihuak entzutean, berehala hurbilduzitezion.

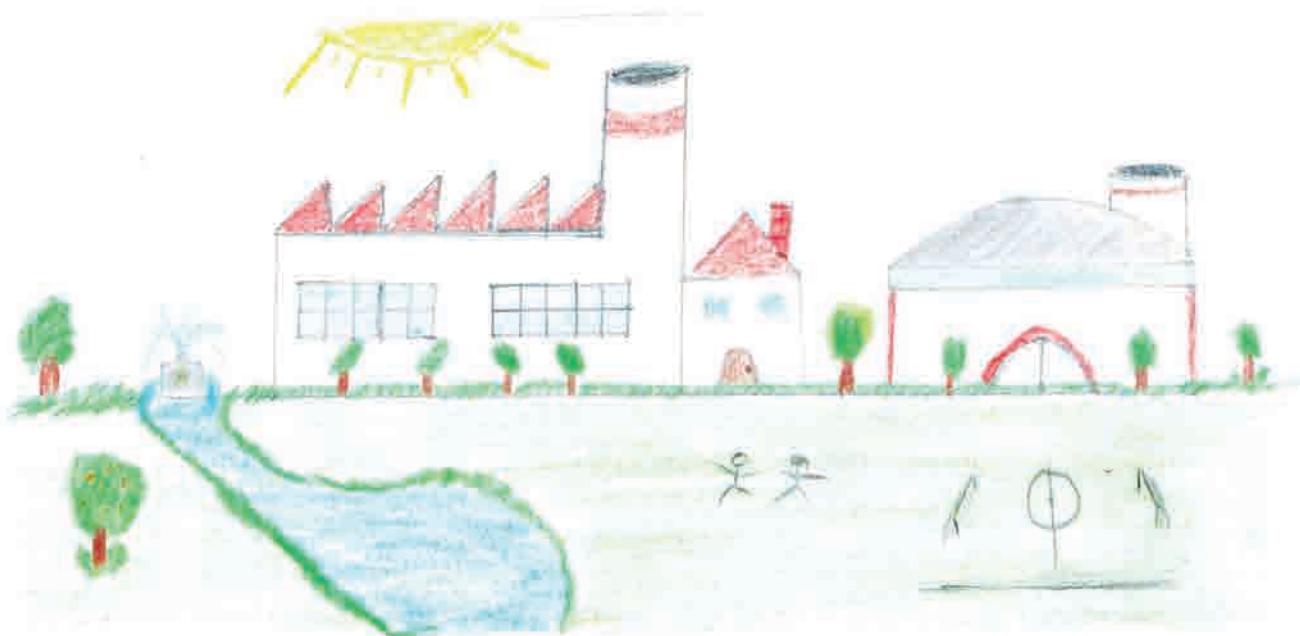
- Zer gertatu da, semetxo?

- Aita, ez duzu sinelsika. Korrelko estean, hilean jolasean nentileku, loteria boleto hau agertu zen nire oinetan. Sariatu nintzen jabea bilatzen, baina ez zegoen inor ingurutan. Horregatik neukl gardetzear erabaki zuen eta orain...

- Ez zuen bakoitza hori sariatu suertatu! - mostu zion aitak gustiz emozio natutak.

- Bai, aita! Sinestezina! Libera miloi mordorren jabe garai, sari nagusia egolkitu zuigu - eta...

Aurreantzean, gamilaren bititza erabat aldaturik, baina ez berarentz bokarrik, beizik eta auzokoide guztienak. Iban ere, Jhonelki tortutako boletuen seinala bat zela pentsatu zuen eta, euren etxean berriztu eta gurasoentzat elikagaien denka bat ireki ondoren, guinera aldeko dirua auzor berristeko erabiliz zuen.

Auzolakideek, esker onet bere esku zabaltsunagatik, parkeari zehatzeko bere izena eta boletoaren zenbakia proposatu zuten, hau da,

Jhon 38256 parkea

Garoa Oleaga Goikolea

Zergatik?

ZERGATIK?

Kaixo! Ni Matalin naiz, 11 urte ditut eta Gernikan bizi naiz. Gernikan, txikitatik ezaugten dudan lagun bat dute, Elene izenekoa eta Gernikara biziaren etorri nintzenean berak, lagun berriak egiten lagundu zidan. Eleneri esker, orain lagun asko ditut, eta nahiz eta gure gora-beherak izaan, irribarretsu bulkatzan dugu beti.

Behin, lagunekin nengoen egun batean, Alaitz izeneko lagun batetik zera geldetu zidan:

-Eta zergatik etorri zinen Gernikara biziaren?

Eta zuri Kontatuke disuedan "istorioa berbeta Kontatu nuen berari.

"Ni lehen Elorrion bizi nintzen nire gurasoekin, eta Gernikara etorri giren biziarena, ez aita, ama edo beste morengatik, baizik eta nigetik. Ni lagun gutxiko neska nintzen eta denbora sobera nuenet, ikasten igarotzen ntuen arratsalde guztiek.

Beste 'Kaskideak ordea, ez zuten ikasten, makarra hutsuk ziren,
eta... ez dakit zergatik baina halako egin batean

empollona edo sabelotodo deitzen hasi ziren. Lik eguneroako bat
nuen, eta gauera bertan idazten nuen. Egunki joan egunak
etorri, ez zidaten "empollona" edo "sabelotodo" batzarrak deitzen
ostikoaK jo eta gauzak ere kentzen zizkidan.

Ni nezkatu egin nintzen egeera hartaz eta irakastearengana
jean nintzen, irakastek hiruhileku osorako zigortu zituen.

Zigorra pasatu ondoren nigana etorri eta zera esan zidaten:
"empollona" eta "sabelotodo" batzuek gain "txata" bat ere
zara.

Gogoan dit momentu nura, etxerantz nindoan eta

DINBID DANBAZ PUND PLASH

Burdinakur itzuli nintzen etxera,
gorpitzea, ubelduraz btea nuen eta
negar batean legelara jean nintzen.

Lasaitzerakoen ama etorri zen zer
geriatzen zteaidan geldezka,
eta beldurragatik ez nintzen
ezet esateko gau van. Aste osoa

etxeen bertuta eman nuen, astelakoen
Kastolara joateko esku zidaten eta

hiteik esan gabe Kasu egin eta ikastolera joan nintzen.
Ikastolan, kale hartan egindako gauza bera egin zidaten.
Arratsalde hartan ere, burumaker itzuli nintzen etxera.
Gurasoak, oso arduratuta zeuden eta irakastlearengana
joan ziren, irakaslea gaixo zegoten eta bere ordezkak
et zekula ezer esan ziren. Ama, etxera hiltzen,
nigora etorri zen, ea zelar nengoen galdezka;
ni egunerokean idazten ari nintzen eta amaki, parkamena
eskatu eta oso egin zuen. Amari ideia bat bururatu zitzion
egunerokean begiratzea, ez zuen beste outorerak eta begiratu
egin zuen. Billigaz egiten nindela inkuiztzen, gelditzeko zerbitz
egiten erabaki zuten, eta Gernikara etorri ginen biziitza.
Kotxeak gindatezta gozean dit artak esan zidana:
- Lasa!, hemen, biziak berri bat hasiko da, bata besteari
zinduz, ahaatu getxizako eta begiratu aurera, biziak
berria zain dugu! "

Eta momentu harten bizitza berri bat hasi zen,
hemen, zuztikin.

GAROA ELEAGA

Maite Magunagoikoetxea Gezuraga

Atlantidako altxorra

ATLANTIDAKO

1790-ko urteanloaren lehen kantauri itxasen 1850. hozetzea
agotu. Olatua, ugoña erdituena isten ziren eta atzerriko
zutera goinak urrunetik entzuten ziren. Europa ibi zuen
buruera-burua eta leonberri. Gizonak estutzen zituztene. Izena
iria da -a, ez den ikusmen. Herriberria egin ilun bedeari fesatzen,
giztiaz portua loturik zeuden, baina han urrua-urrua,
zurrumurru parean itsasontzi bat ikusten zen. Itsasontzi
hark Iberiarantz gerazten itsasoko banderak eta bere
beleak oñgi Euriak ziren. Egungo itsasontzi paregabei
zen hura!

Bertako kapitaina, kapitainerien handienak ziren, munduko un
gostiraean ibilak eta kapitanetako liburuenak zeha zituztene
tripulazioak. Izenetakoak pello dutezen batzen ere, Gerni kapitain
izenez ebezurgen ziren, bere ubizena. Gerni zelako. Gerni kapitainak
bi egin zituen Australopitiko gorra eta Martzeo Logutzailea.
Gerni Australopitiko gorra Maldiveako inletan aurkitu
ziren eta egun hantzaik bere logutzailea leiala ziren,
berba asko egiten beguten ere beti egingutzen ziren. Loroak
lurruen ostadarrenaren kolorekoak zituen, moko laranja.

eta den karriajak, martxelo berriz, bankulu zehan
gizaketea, eta den eta beren Rehenengos gantzaile
etxandia. Martxelo potoka izan da, troje Martx
zahar bat eramaten zuen beti, hots ere bere
“Pisumverde” marrascul ere aurpegi bordilak zuen.
Baina tripulazioan ez zuen bakarrik bestelako hizkia.
Persioa batzuen beti kapitainari seguntzeko prent.
Egun harten ez zegoen modurik uretan bidaiatzeko, eta
Gin kapitainak zera agindu zuen:

-Estriborren! Denik estriborren!

Martxel guztiorik beraren postuetara, hurbildu ziren
segituan, baina, hauetako hauetako indarretz jo zuen
itsasontziko babearazun eta martxelo urtarriz erori
zen.

-Kapitaina, kapitaina! Martxela uretan!

Gin kapitaina Martxelo zela ohortu zenean, bimtan
pentsatu gabe, saltso egin zuen uretarra. Gin kapitainak
martxelo salbatzeko nahietan, itsasozunen hondaraino
igeri egin zuen. Beruen hamudurak, unpean inork
pentsatuko ez zuten herririk politena aurkitu
zuten. Urte askotan zehar laka ibili ziren herririk
aurkitu zuten Atlantida. Liburutuna denea erakutsen
hau ziren!

Atlantida, henni zahar bat zen, dena gresior mitologian, eta historiak zioen moduan, ozeanoan ondorean omen

Zen gresiar goitizan baina inork ez da itxi zerigotik.

Harrizkoen zena zen, oraindik pertsonal biziak zuelako.

Atlantideko hennien. Grin kapitaina eta martxelo

kale txiki batzen sortu ziren igorriak henni horten

Orogenia sagoen! Eta egia ote zen Atlantidek

oñiar bat etxatzen zuela? Eta oraindik oñiana

Ibilbidea bezegoen? ... Bi euskarie zuzentza horiek

Cigitzen joan ziren

Bira eta bila oritu ziren. eta urakako boterean Martxelak

Inork bat zapaldu eta erakurrak bat eta erakurrak batzen

aten, zaubeldio ziren. Erakurri horretara sortu eta haren

netra, urezko kutsa bat omentu zuten barroan. Kutsa hura

ireki eta eskuizkribu bat markatu zuten barroan. Ordua, erregezalea itzultzaileak zuten eskuizkribua irakurtziko.

Hondak higer minurrua jada galan zuuden. Atzo pozu

ziren itsasontzi eta tripulazioa ongi zuedula jasitean

eta ekaitza pozu zela jasitean.

Esku irakurleak, Atlantida beretik zergotik hondoratu zen

ugertzen da leunak. Sekretu hori, bakarra, Grin kapitaina,

deit. Sekretu hori jasaten nahi baduzue, Grin kapitaina

gorleku beharko duzue eta... Grin kapitaina, ezerengoz

karibik (Meksiko) lekuak omen zuten.

82

82

82

82

GERNIKA-LUMOKO UDALA

Hezkuntza Saila
Euskera Zerbitzua

KULTURA SAILA (HPS)

